

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 16
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 20

Διευθυντής και εκδότης
ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

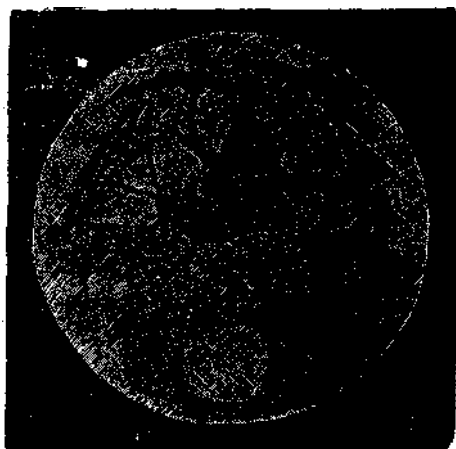
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Μαυρομητέα 16.

ΕΝΙΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦνται ὅσοι δὲν ἀπέστειλαν ἔτι ἡμῖν τὴν συνδρομὴν των, εὐαρεστούμενοι, νὰ μᾶς ἀποστείλωσι ταύτην διὰ ταχ. ἐπιταγῆς, τραπεζογραμματίων ἢ καὶ γραμματοσήμων, πρὸς ἀποφυγὴν ἐκάστοτε ἐνοχλητικῶν ὑπενθυμίσεων.

Οἱ δὲ ἀνταποκριταὶ μας παρακαλοῦνται ὡσαύτως, ὅπως μᾶς ἀποστείλωσι τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν των.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΑΡΗΣ

Ο ΑΡΗΣ

Ἐκάστοτε, μετὰ 2 ἔτη 1 μῆνα καὶ 19 ἡμέρας ὁ πλανήτης Ἄρης ἐπανερχεται εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς ἀντιθέσεως, ἢ τοι ὀπίσθεν τῆς Γῆς, σχετικῶς πρὸς τὸν Ἥλιον καὶ ἐνίοτε ἐν τῇ θέσει ταύτῃ πα-

ρουσιάζει ἀνεξήγητα ἔτι ἡμῖν φαινόμενα, ἅτινα πολλοὶ ἐθεώρησαν, ὡς σημεῖα σκοπίμως γενόμενα παρὰ τῶν κατοίκων τοῦ Ἄρεως πρὸς ἡμᾶς τοὺς κατοίκους τῆς Γῆς, ἵνα προσέξωμεν καὶ εἰς αὐτά, τοὺς ἐννοήσωμεν καὶ τοῖς ἀπαντήσωμεν. Τὰ σημεῖα δὲ ταῦτα ἐγένοντο ἀφορμὴ εἰς πολλὰ σχόλια καὶ μελέτας, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε οὐ μόνον ἀποτέλεσμα σχετικῶν δὲν ἐπῆλθεν, ἀλλὰ οὔτε καὶ θετικὴ τις καὶ ὠρισμένη ἐξήγησις τῶν φαινομένων τούτων ἐδόθη. Πᾶσαι δὲ τούναντίον αἱ ἐξηγήσεις ὑπῆρξαν ἀτυχεῖς, ὡς μὴ βασιζόμεναι εἰς φυσικὰ πορίσματα.

Πρὸ τινῶν ἐτῶν, ἐν τῷ μὴ φωτιζόμενῳ ὑπὸ τοῦ Ἥλιου διαμερίσματι, παρουσιάσθη παμμεγέθης τις φωτεινὴ προεσοχή, ἣν ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ ὡς λάμπην, παραγομένην ἐπὶ τοῦ ὕψους ὄρους ὑπὸ τῶν τελευταίων ἀκτίνων τοῦ Ἥλιου, προσπιπτουσῶν δ' ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ πλανήτου καὶ διερχομένων ἀνωθι τοῦ ἐπιλοίπου μέρους τῆς ἐπιφανείας ταύτης πρὶν ἢ φθάσῃ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἀλλ' οἱ γενόμενοι πρὸς τοῦτο ὑπολογισμοὶ ἀπέδειξαν, ὅτι ἔδει τὸ ὄρος νὰ ἔχῃ ὕψος 60 χιλιομέτρων. Ἄρα, εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ἔχῃ ὁ πλανήτης οὗτος ὄρος τοιοῦτου ὕψους. Ἐπομένως διατείνονται μερικοὶ, ὅτι τὸ περιεργὸν φαινόμενον ἦτο σημαντικὸν σημεῖον ἐρωτήσεως, γενομένης ἡμῖν ὑπὸ τῶν κατοίκων τοῦ Ἄρεως.

Ἀπὸ τῆς 20 Νοεμβρίου 1900 μέχρι τῆς 2 Ἰουνίου 1901 ὁ Ἄρης εὐρίσκεται ἐκ νέου πλυσίον τοιαύτης ἀντιθέσεως καὶ ἡ προσοχὴ τῶν ἀστρονόμων φέρεται συνεχῶς ἐπὶ τοῦ παραδόξου τούτου πλανήτου. Τῇ δὲ 8 παρελθόντος Δεκεμβρίου, ἰδοὺ τὴν ἀκριβῶς ἐθεάθη, κατὰ τὰς δημοσιεύσεις τῶν ἐφημερίδων, ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἀστέρος καὶ οὐχὶ πλέον ἐπὶ τοῦ μὴ

ὑπὸ τοῦ Ἡλίου φωτιζομένου διαμερίσματος, ἀλλὰ ἐν τῷ σχετικῶς σκοτεινῷ διαμερίσματι, τῷ καλουμένῳ Ἰκάριον πέλαγος.

Σειρὰ ζωηροτάτων φωτῶν σχηματίζοντων εὐθείαν γραμμὴν μήκους ἑκατοντάδων τινῶν χιλιομέτρων, ἔλαμψεν ἐπὶ μίαν ὥραν καὶ δέκα λεπτά καὶ εἶτα αἰφνιδίως ἐσβέσθη.

Τοῦτο δὲ παρατήρησαν τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῆς Ἀμερικῆς, Harvard College, ὁ ἀστρονόμος Douglas, ὁ Διευθυντὴς Pickering, τὸ γραφεῖον τοῦ Kiel κτλ.

Ἦδη θὰ ποιήσωμεν παρατήρησιν τινα σχετικῶς τῷ σπουδαίῳ τούτῳ ζητηματι.

Αἱ ἀστρονομικαί, γεωλογικαί, πνευματιστικαί, φυσιολογικαί, ἀνθρωπολογικαί καὶ κοσμικαί μελέται ἀπέδειξαν δι' ἀναμφισβητήτων πορισμάτων, ὅτι ὁ πλανήτης Ἄρης εἶναι κόσμος πολλῶ μᾶλλον ἀνώτερος καὶ προοδευμένος ὑπὸ γεωλογικῆν καὶ πνευματικῆν ἐποψὴν τοῦ ἰδικοῦ μας, φυσικῶς δὲ, ὅτι οἱ ἐκεῖσε ἄνθρωποι (ἂν τοιοῦτοι δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄρεως) εἰσὶν ἐπίσης ὄντα πολὺ μᾶλλον ἡμῶν ἀνώτερα φυσιολογικῶς κοινωνικῶς καὶ πνευματικῶς, ὡς οἰκοῦντα σφαῖραν τελειοτέραν, διεπομένην ὑπὸ τελειοτέρων φυσικῶν νόμων καὶ ἐπομένως διαφέροντα πολὺ ἡμῶν κατὰ τε τὸ σχῆμα, τὴν μορφήν καὶ τὴν ἐν γένει ἀνάπτυξιν. Καὶ φυσικῶς. Πῶς εἶναι δυνατόν οἱ κάτοικοι ἀλλοτρίας καὶ δὴ ἀνώτερας σφαίρας, διαβιοῦντες καὶ τρεφόμενοι εἰς ἄλλον τόπον καὶ ἀναμφισβητήτως ἀναπνέοντες καὶ ζωογονούμενοι ὑπ' ἄλλον ἥλιον καὶ ἐντὸς ἄλλης ἀτμοσφαιρας, νὰ ὁμοιάζωσι πρὸς ἡμᾶς; Φύσει ἀδύνατον. Θὰ διαφέρωσιν ἐπὶ πολὺ καὶ σημαντικῶς, ὡς παρατηροῦμεν κάπως σχετικῶς τὴν διαφορὰν τῆς ἀναπτύξεως, τῆς μορφῆς καὶ τῆς φυσικῆς ἐξελίξεως καὶ ἐν τοῖς διαφόροις ἐπιζώναις καὶ διαμερίσμασι τῆς σφαίρας μας.

Ἄρα, ἀφοῦ μεγίστη διαφορὰ ἐν πᾶσι ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν καὶ ἐκείνων, οἱ Ἄρειοι θὰ ἦναι πολὺ ἀνώτεροι τῶν Γήινων καὶ τόσον ἀνώτεροι, ὅσον ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ἵππου, ἀνθρώπου καὶ φώκης, ἀνθρώπου καὶ πιθήκου, ἀνθρώπου καὶ στρουθοκαμήλου κτλ. Ἀφοῦ δὲ ἀποδεχόμεθα, ὅτι τὰ θαυμάσια καὶ πελώρια ἐπὶ τοῦ Ἄρεως παρατηρούμενα φωτεινά σαιεῖα, εἰσὶν ἔργα τῶν Ἀρείων, κατὰ φυσικὴν συγκυρίαν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν τὴν ἀνώτεραν πνευματικὴν

αὐτῶν ἀνάπτυξιν, ὡς παραδεχόμεθα τὴν ἰδικὴν μας πρὸς τὰ ζῶα, ἐνεκα τῆς ὁποίας ἀποστέργομεν νὰ καταγίνωμεν νὰ εὐρωμεν τὸν τρόπον τῆς συνεννοήσεώς μας μετὰ τῶν τετραπόδων. Ἀφοῦ δὲ ἡμεῖς οἱ πρωτεύοντες τῶν κτηνῶν ἀποστέργομεν νὰ συνεννοώμεθα πρὸς τὰ ζῶα, πῶς θέλομεν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄρεως νὰ θέλουν νὰ συνεννοηθῶν πρὸς ἡμᾶς; Καὶ τί θὰ ὀφειλῶσιν οὗτοι; Ὅντες πολὺ ἀνώτεροι, θὰ ἔχωσι πλείονας γνώσεις ἡμῶν καὶ ἀνάπτυξιν, ἴσως δὲ καὶ τηλεσκοπία τέλεια, θὰ μᾶς βλέπωσι καὶ θὰ μᾶς γνωρίζωσι, θὰ κέκτνται πλείονα τὰ μέσα τῆς μαθήσεως, ἐπομένως κάτοχοι πλείονων προσόντων καὶ γνώσεων, οὐδόλως φροντίζουσι περὶ ἡμῶν. Ὅπως διακείμεθα ἡμεῖς πρὸς τὰ κτήνη ἢ πρὸς τὰ παιδία, οὕτω καὶ αὐτὰ θὰ διακίνηται πρὸς ἡμᾶς. Θὰ ἀδιαφορῶσι μᾶλλον καὶ οὐχὶ θὰ ζητῶσι νὰ κοινωνήσωσι πρὸς τὰς κτηνώδεις διαθέσεις μας.

Ἄλλως τε ἡ πνευματικὴ τῶν πρόδοος θὰ ἦναι τοιαύτη, ὥστε ἂν ἤθελον νὰ στέρξωσι νὰ λάβωμεν τὰς σχέσεις των, ἂν καὶ τοῦτο τοῖς ἦτο δυνατόν, θὰ τὸ ἐζήτουν πνευματικῶς ἴσως καὶ οὐχὶ ὑλικῶς. Ἀφ' ἑτέρου ἡ πρόδοος συντελεῖται διὰ τῆς ἀναζητήσεως τοῦ τελειοτέρου καὶ οὐχὶ τοῦ ἀτελεστερου, ὅπως ἡμεῖς ἀναζητοῦμεν τὴν πρόδοον εἰς τὸ ἀνώτερον στρώμα καὶ οὐχὶ εἰς τὸ κατώτερον.

Φροῦδαί ἐπομένως αἱ περὶ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ἄρεως ἰδέαι. Ἄν δ' ἐπιθυμῶμεν νὰ γνωρίσωμεν τὸ ἀπειρον, δυνάμεθα οὐχὶ ἐκεῖ, ἀλλ' ἐδῶ νὰ τὸ ἀπολαύσωμεν.

Ζητήσωμεν τὴν πνευματικὴν συνεννόησιν.

Φ. II.

Αἱ ἀγρυπνίαι καὶ αἱ φροντίδες τῶν ἀνδρῶν καταρρίπτουσι τὰς τρίχας.

Τὸ τέλος δικαιολογεῖ τὰ μέσα.

Οἱ ἄνθρωποι ἀλλάζουσι κατὰ τὰς ἐποχάς.

Ὁ βίος εἶναι ἰσθὺς ὑφασμένος φεῦ! καὶ ἀπὸ χαρᾶς καὶ ἀπὸ θλίψεως.

Τὸ τρῶγειν καὶ πίνειν εἶναι ἀσχολία τῆς κοιλίας, ὅπως τὸ σκέπτεσθαι καὶ τὸ μελετᾶν εἰσὶ καθήκοντα τοῦ πνεύματος.

Ὁ περίπατος ἐξασκεῖ τοὺς πόδας, καὶ ἡ ἀνάπαυσις ἐξασκεῖ τὸν διάβολον.

Συνιστῶμεν τὴν μελέτην τῆς ἐν τῇ 20ῃ σελίδι ἐνδιαφερούσης εἰδοποιήσεως περὶ προμηθεϊας λαχειοφόρων ὁμολογιῶν διὰ μηνιαίων δόσεων.

ΟΦΗΛΙΑ, ΑΜΛΕΤΟΣ ΣΕΚΣΠΗΡΟΥ (Εἰκὼν τοῦ J. Wagrez)

Ὁφηλία, ἄνθος τοῦ Μαΐου, κάλλος τῆς ψυχῆς, ἀγλαΐσμα τῆς ἀρετῆς καὶ καύχημα τῆς φύσεως, ὑπῆρξας τὸ παρθενικὸν ἰνδαλμα τοῦ ἔρωτος ἐν μέσῳ τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς μοιχίας, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κακίας, τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ δηλητηρίου. Κόρη, ἀθῶα καὶ ἀγνή ἐν μέσῳ τῶν ληστῶν τοῦ στέμματος καὶ τῆς τιμῆς, δὲν ἠδυνήθησεν ἀνθέξις εἰς τὴν πλεκτάνην τῆς ατιμίας καὶ τοῦ ψεύδους. Ὁ νοῦς σου ἐσκοτίσθη πρὸ τοῦ τρόμου καὶ τῆς διαφθο-

ρᾶς καὶ αἱ φρένες σου ἐσαλεύθησαν πρὸ τοῦ φάσματος τῆς μαύρης εἰμαρμένης σου! Καὶ παραφρόνησας ἡ τάλας καὶ ἐν τῇ παραφροσύνῃ σου, ὠραία ὡς νύμφη τοῦ Μαΐου, ἐρρίφθης εἰς τὸ ὕδωρ, προτιμήσασα ἀντὶ τοῦ στέμματος τοῦ Ἀμλέτου, τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς σου! Ὄραία Ὁφηλία! κόρη παράφρων ἐξ ατυχίας τῆς εἰμαρμένης, διὰ τοῦ θανάτου δέσωσας τὴν τιμὴν τῆς ἐναρέτου παρθένου!

ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΙΘΕΡΟΣ

Υπό τον τίτλον τούτον τὸ ἐγκριτον παρισινὸν περιοδικὸν σύγγραμμα «Οὐρανὸς καὶ Γῆ» δημοσιεύει τὴν ἀκόλουθον περισπούδαστον περὶ αἰθέρος μελέτην τοῦ κ. Heen.

«Θαυμασίαν μελέτην περὶ τοῦ αἰθέρος ἀνέλαβον ἐσχάτως τινες φυσιοδίφαι. Πρόκειται περὶ τῆς συλήψεως τοῦ ἀσυλληπτου, τοῦ ἀβαροῦς αἰθέρος, ὅστις εὐρίσκεται ἀπανταχοῦ ἀνά τὸ Σύμπαν διακεχυμένος καὶ ὅστις πιθανῶς εἶναι ὁ πρωτογενὴς πράκτωρ καὶ δὴ ὁ ἀγωγὸς τῆς θερμότητος, τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, τοῦ μαγνητισμοῦ καὶ ἴσως τῆς παγκοσμίου ἐλλείψεως. Ὁ σκοπὸς δὲ, πρὸς ὃν τείνουσιν οἱ πόθοι ἀπάντων, εἶναι νὰ ἀποσπᾶσμεν ἐξ αὐτοῦ ἐν πρὸς ἐν τὰ καλύπτοντα αὐτὸν μυστήρια, νὰ κατορθώσωμεν νὰ γνωρίσωμεν τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας του καὶ βραδύτερον τὴν οὐσίαν του καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν.

Παλμικαὶ κινήσεις καὶ κραδασμοὶ τοῦ αἰθέρος ἐξητάσθησαν ἤδη ἀπὸ πολλοῦ, μέχρι δέ τινος σημείου καὶ καθωρίσθησαν ἀρκούντως. Τανῦν ὁμως πρόκειται περὶ τῆς ἐν τῷ ἀπειρῷ μεταδόσεως τῆς κινήσεώς του.

Ἢδη ἐγένετο ἀποδεκτόν, ὅτι μόλις ὁ βαθμὸς τῆς ἀραιώσεως τοῦ αἰέρος, ἦν καλούμεν κενὸν τοῦ Κροῦκε ἐπιτευχθῆ, μόλις ἡ πρῆσις ἐλαττωθῆ εἰς ἐν ἑκατομμυριοστὸν τῆς ἀτμοσφαιρας μας, ὁ αἰθὴρ δραττόμενος τῆς περιωτάσεως κινεῖται καὶ ἐν ταυτῷ μεταφέρει πρὸς τὴν κίνησιν τὰ μόριά του. Τὸ ἀκτινόμετρον, φέρον τὰ μελανὰ αὐτοῦ πτερύγια ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ τὰ λευκὰ ἀπὸ τῆς ἐτέρας, συνεπῶς δὲ ἀποδίδον πλείονα αἰθέρα ἀπὸ τῆς πρώτης ἢ ἀπὸ τῆς δευτέρας, καὶ ἐπενεργοῦν ἐναλλάξ ἐν τῷ σπανίῳ περιβάλλοντι μέσω καὶ ἀρχίζον νὰ κινῆται, δὲν ἔχει ἄλλην δυνατὴν ἐξήγησιν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ de Heen ἀποδεχθέντα πειράματα, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ αἰθέρος ἐξαχθέντων ἀποτελεσμάτων, συνίστανται ἰδίως ἐν τῇ ἐκπομπῇ τῶν ἀκτίνων τοῦ Ραίντγεν, τῶν περιφήμων ἀκτίνων Χ, αἵτινες διαπερῶσι τὰ αἶρια, ὡς τὸ ὑδρογόνον, σχηματίζουσαι ἀναπηδήματα, δηλαδὴ ἀναπάλαις ἐπὶ τοῦ αἰερίου τούτου μετὰ μικρᾶς ταχύτητος καὶ ἀφίνουσαι ἴχνη τῆς ἐνεργείας τῶν ἐπὶ ἠλεκτρισμένης πλακός, τεθειμένης ἐν τῇ διαβάσει αὐτῶν. Ἐὰν δὲ ἐπιπᾶσωμεν διὰ θείου τὴν πλάκα ταύτην μετὰ τὴν διάβασιν τοῦ αἰθέρος, θέλουσιν ἀναφανῆ ἀναπάρνητα ἴχνη τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς διαβάσεως ταύτης.

Ἐστὶν ἀρροδίως διατεθειμένοι περὶ τῆς

πλακός, ἀποστέλλουσιν ἀπορροίας αἰθέρος, διασταυρουμένας ἀνωθὶ τῆς ἠλεκτρισμένης πλακός καὶ αἱ ὁποῖαι ἀφίνουσιν ἐπὶ ταύτης γεωμετρικὰ σχήματα, ἐξαρτώμενα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῶν θέσεων τῶν πηγῶν, ἃς μεταχειρίζομεθα. Ἐὰν δὲ ἀποστείλωμεν ἀκτίνας Ραίντγεν ἐπὶ μολυβδίνης πλακός, φερούσης δύο ὁπᾶς, θ' ἀπολαύσωμεν ἐπὶ ταύτης καθαρὰν γραμμὴν, δεικνύουσαν τὸν διαχωρισμὸν τῶν δύο ρευστῶν τοῦ αἰθέρος, ἀτινα διήλθον διὰ τῶν ὁπῶν. Ἐὰν δὲ μολυβδίνη τις πλάξ παρεμποδίσῃ μέγα τι αἰθέριον ρεῦμα, θὰ δεῖξῃ οὐχ ἥττον ὀπισθεν αὐτῆς τὴν ὑπὸ τοῦ ὕδατος παραγομένην δίνην ἐν τῷ ποταμῷ κατόπιν ὑποβάθρας γεφύρας.

Ἢδη κατανοεῖ τις, ὅτι αἱ αἰθέριοι ἀναπάλσεις ἀκτινοβολοῦσαι ἐκ τοῦ πυριφλεγοῦς σώματος τοῦ Ἡλίου, ἐπενεργοῦσιν ἐπὶ τῶν τελευταίων ἀερίων μορίων τῆς ἀτμοσφαιρας αὐτοῦ, ἥτις παρέλκει αὐτὰς ἐν εἰδει φωτεινῆς καὶ ἀκτινοβολοῦσης στεφάνης ὅπως περὶ τοῦ ἀστέρος.

Τουντεῦθεν ἄρα πᾶς τις ἐννοεῖ, ὅτι ἰσχυρὸν ρεῦμα αἰθέρος ἄμα τῇ συναντήσει ἐν τῷ κενῷ ἠραιωμένου τινός ἀερίου νέφους, ἀρροδίου πυκνότητος, σχηματίζει ἐσωθὶ καὶ ἐξωθὶ τοῦ νέφους τούτου μετὰ θαυμασίαν ταχύτητος, τὰς οὐράς ἐκεῖνας τῶν μυθῶδων κομητῶν, τῶν φημιζομένων διὰ τὸ αἰφνίδιον αὐτῶν καὶ τὸ μέγα μήκος τῶν.

(Ἐκ τοῦ Journal du Ciel)

Φ. Π.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ

ΘΗΒΑΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια παραδέχεται, ὅτι καθ' ὃν χρόνον ζῶμεν, αἱ βαρβαρικῆς ἀγωγῆς τραχεῖαι ἀρεταὶ, ὑποκύπτουσαι εἰς τὸν ἀπανταχόθεν ἐξαπλούμενον πολιτισμὸν ἀναδεικνύουσιν ἐπιδεικτικὸν μεγαλεῖον καὶ εἰκονικὴν χρηστότητα, συνάδουσαν πρὸς τὴν ἐπιδημικὴν διαφθορὰν τῶν ἠθικῶν χαρακτήρων. Εὐτυχῶς ἡ ἀγνὴ ἐτι καρδιά τοῦ Θεβαϊκοῦ λαοῦ ἐναγκαλιζομένη τὸν παρεισαγόμενον ἐκφυλισμὸν, τὸν χαρακτηρίζοντα τὴν τε μεσαιωνικὴν τῶν ἵπποτῶν καὶ τὴν ἐνεστῶσαν ἐποχὴν, φαίνεται δυσπιστοῦσα εἰς τὰ τοξοφόρα εἰδῶλα, καθ' ἃν ἐποχὴν ἤρξατο θαυμάζουσα αὐτὰ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἀκαταλήπτου, πλὴν πεφλημένης σπουδαιολογίας καὶ τῆς εὐγενούς ἐλευθεριότητος!

ΘΗΒΑΙΑ ΓΥΝΗ

Μετ' ἐπιστάσις ἐξετάζοντες τὸ δολοπλόκον σύστημα τῆς δύσεως, ἀνακαλύπτομεν ἀπομυήσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐπικρατεῖ παρὰ μὲν τῷ ἀνδρὶ ἡ παγιότης, παρὰ δὲ τῇ γυναικὶ ἡ τραχεῖα ἀβρότης καὶ ἡ ὑπερβολικὴ ἐλαστικότης. Ἡ ἐπιβλῆθεισα ὁμως ἐκπολιτιστικὴ ἐπιείκεια τοῦ ἀνδρός, συντελέσασα μεγάλως εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῶν πλεονεκτιμάτων τῆς γυναικείας φύσεως, παρεσκεύασεν ἑαυτὸν ὄργανον λεπτοφυοῦς φιλοφροσύνης συνιστώσης διὰ τε τὸν ἀνδρα καὶ τὴν γυναῖκα τὸν αὐτὸν ἐξωτερικὸν βίον,

τοῦ ὁποίου ἡ ψυμυθιώδης καλλονὴ ἐπενεργήσασα κατὰ τὸν γνωστὸν παράδοξον τρόπον εἰς τὰ ἦθη, ἀνέπτυξε δικαίωμα συναφείας, ἐξ ἧς προήλθε τὸ ὑπὸ συζήτησιν μέγα κοινωνικὸν ζήτημα περὶ τοῦ προορισμοῦ τῆς γυναικός, ἧς οἱ ψυχολογικοὶ χαρακτῆρες μαρτυροῦσι.

Γυνὴ γυναικός, πῶ ποτ' οὐδὲν διαφέρει.

Θῆβαι 26η/12 1901

ΕΥΚΑΙΘΗΣ Α. ΒΑΓΙΑΝΝΗΣ

ἀμέσως τὰς λογικώτερας μου δυνάμεις, μὴ τυ-
χόν καὶ τρελλαθῶ πραγματικῶς με αὐτὸ τὸ ἀνα-
θεματισμένον ἐκατόφραγον. Προσεπάθησα δὲ νὰ
ἀπαντῶ ἡσυχῶς καὶ ψυχραίμως. Καὶ εἶχε δίκαιον,
διότι μόνον τρελλοὶ πετοῦν οὕτω ἐκατόφραγα.

— Ὅχι, Κύριε, ἀπήντησα λακωνικώτατα.
— Τότε δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω, πόθεν ὀρμώ-
μενος ἐδώκατε τόσον προθύμως 100 φρ. εἰς ἓνα
ἐπαίτην.

«Θεέ μου! τί λέγει ἐσκέφθην, εἶναι λοιπὸν
τρέλλα νὰ φιλοσοφῇ τις σήμερον καὶ νὰ συντρέχῃ
τὸν πλησίον του!»

Καὶ οὕτως ἐξηκολούθησαν ἐπὶ τῆς αὐτῆς πάν-
τοτε νότας αἱ ἐρωταποκρίσεις, ὅτε τέλος, ἀντὶ
πραγματικῶς νὰ τρελλαθῶ, ἐλύσαζα ἐξ ἀγανα-
κτῆσεως καὶ θυμοῦ παραφερθεὶς δ' ἐν τέλει ἐξ
στενοχωρίας, ἐκρούσα τὴν χεῖρα μου ἐπὶ τοῦ γρα-
φείου τοῦ ἀστυνόμου καὶ ἀνέκραξα:

— Ἐπὶ τέλους, μ' ἐσκοτίσατε! Κάμετέ με
ὅ,τι θέλετε ἢ ἀφετέ με ἡσυχον με τὴν ἀκατα-
λόγιστον ἐπιμονὴν σας. Δὲν ἔχω νὰ σας εἶπω
πλέον τίποτε!

Οἱ φύλακες τότε ἀμέσως με συνέλαβον καὶ με
ὠδήγησαν εἰς τὸ κρατητήριον. Ὁ δὲ ἀστυνόμος
μὴ δυνάμενος ἄλλως νὰ με τιμωρήσῃ, με κατήγ-
γειλεν ἐπὶ ἀντιστάσει κατὰ τῆς ἐξουσίας, τὸ δὲ
δικαστήριον μ' ἐτιμώρησε με 200 φρ. πρόστιμον
καὶ 47 φρ. ἔξοδα. Σκληρὸν μὲν καὶ ἀσάφες, πλὴν
ἀπαραίτητον, ὡς μοὶ εἶπεν ὁ πρόεδρος, διὰ νὰ μάθω
νὰ μὴ πετῶ τὰ χρήματά μου καὶ νὰ μὴ κτυπῶ
τὰς τραπέζας τῆς ἐξουσίας!

Φιλοσοφῆσατε τώρα, ἔστω καὶ εἰς βάρος ἄλλων.
ὑπὲρ τῆς πασχούσης μας κοινωνίας!

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ).

ΡΟΥΣ.

Εἰς Ἐκατομμυριοῦχος

Ο ΕΦΕΥΡΕΤΗΣ ΤΟΥ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

Ὁ καθηγητῆς κ. Πούπιν, ὁ εφευρέτης τοῦ ὑπο-
βρυχίου τηλεφώνου, διὰ τοῦ ὁποίου προσεχῶς ἡ
Ἀμερικὴ θὰ εὐρίσκειται εἰς ἀμεσον πρὸς τὴν Εὐ-
ρωπαϊκὴν ἠπειρον συγκοινωνίαν, ἐλκύει σήμερον
περισσότερον ἢ ὁ Ἐδίσων ἢ ὁ Τέσλα τὴν προσο-
χὴν τῶν ἐπιστημόνων καὶ ἰδίως τοῦ ἐμπορικοῦ
κόσμου.

Ὁ Πούπιν ἐγεννήθη εἰς τὰ σύνορα τῆς Σερ-
βίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐν τινὶ μικρῷ χωρίῳ τῷ
1858, ἦλθε δὲ εἰς Ἀμερικὴν, ὅτε μόλις ἦγε τὸ
16 τῆς ἡλικίας του ἔτος. Ἐρωτηθεὶς πρό τινων
ἡμερῶν, πῶς ἀπεφάσισε νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν μικρὰν
αὐτὴν ἡλικίαν εἰς Ἀμερικὴν, ἀπήντησεν, ὅτι

ἐδραπέτευσεν ἐκ τοῦ σχολείου καὶ ἦλθεν ἐνταῦ-
θα πρὸς εὐρεσιν ἐργασίας, ὅπως ἐργασθῆ εἰς κα-
τάστημά τι ἢ ἀλλαγῶ. Κατόπιν διωξὸς παν-
τοίων στερήσεων καὶ μόλις κερδαίων τὰ πρὸς
τὸ ζῆν, ἐνεγράφη εἰς τὸ Κολομβιανὸν Πανεπι-
στήμιον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπεφοίτησε τῷ 1883.

Μεταθὰς κατόπιν εἰς Ἀγγλίαν, ἰσπούδασε
Μαθηματικὰ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Camdtidge
καὶ ἐκεῖθεν ὡς ὑπότροφος τοῦ Tyndall μετέβη
εἰς Βερολίνον, ἐνθα ἀπεπεράτωσε τὰς σπουδὰς
του ὑπὸ τὸν καθηγητὴν Helmholtz. Ἐπανελ-
θὼν δὲ εἰς Νέαν Ὑόρκην ἀνέλαβε τὴν ἐδραν
τῶν Μαθηματικῶν εἰς τὸ Κολομβιανὸν Πανεπι-
στήμιον.

Διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ εφευρέσεως, εἰς
ἣν κατέγινεν ἐπὶ ἔτη, ὁ Πούπιν ἐγένετο ἑκα-
τομμυριοῦχος καὶ ἀνεδείχθη εἰς τῶν μεγαλειτέ-
ρων ἐπιστημόνων καὶ εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπώ-
τητος. Τίς δύναται νὰ ἀναλογισθῆ τὰς ἀνεκτι-
μήτους ὠφελείας τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας
πρὸς ἅπαντα τὰ κέντρα τοῦ κόσμου; δι' ἧς ὁ ἐν
Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ κατοικῶν θὰ δύναται ἤδη νὰ
συνομιλῇ πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἢ Κωνσταντι-
νουπόλει συγγενῆ ἢ φίλον του ἢ πρὸς τὸν ἐν
Καλκούτῃ ἢ Αὐστραλίᾳ ἀνταποκριτὴν του, ἀ-
κριβῶς ὡς σήμερον συνομιλεῖ ὁ κάτοικος τῆς
Νέας Ὑόρκης με τὸν ἐν Σικάγῳ ἢ ἐν Βοστώνῃ
ἀνταποκριτὴν του.

Κ

ALMANACH

Οὕτως ἐν Εὐρώπῃ ὀνομάζονται τὰ ἡμερο-
λόγια, Καλενδάρια καὶ Καζαμίαι, ἢ δὲ λέξις
παράγεται ἐκ τῆς Γερμανικῆς φράσεως Al man
agt, ἢτοι παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς σελήνης ἢ
σεληνοδρόμια.

Τὸ πρῶτον δημοσιεῦθεν εἶναι τὸ τοῦ Ρα-
βελλαί τῷ 1533, 1535, 1538 καὶ 1550, κατόπιν δὲ τὰ τοῦ
Νεστραδάμου, Λαουέμπερ καὶ εἶτα ἄλλων. Ἑλληνικὰ δὲ τὸ
«Καλενδάριον» τοῦ 1783 ὑπὸ Στεφάνου Γκοσάνη, τυ-
πωθὲν ἐν Βαρσοβίᾳ καὶ τὸ τοῦ Βενδότῃ φέρον
τίτλον «Ἡμερολόγιον τοῦ παρόντος χρόνου
1789» ἐν ᾧ περιέχονται πολλὰ ἀξιόλογα, ὡς
ὁ ἐπόμενος πίναξ διδάσκει, τυπωθὲν παρὰ
Γεωργίου Βενδότῃ ἐν Βιέννῃ 1789. Τούτο
ἐξεδόθη καὶ τὸ 1791, 1792, 1793, 1794,
1795, 1796. Ἐπίσης ἐπὶ ἄρκετὰ ἔτη ἐξεδι-
δετο ἐν Βιέννῃ τὸ τῶν Μαρκεδῶν Πουλιῶν
ἔχον ἐπιγραφὴν «Καλενδάριον τοῦ σωτηριώ-
δους ἔτους ἐν Βιέννῃ 1795 παρὰ Μαρκείδου
Πουλιῶν», ὅπερ ἐδημοσιεύθη καὶ τῷ 1796 καὶ
1797. Ἐπίσης μεταξύ τῶν ἑλληνικῶν ἡμε-

ρολογίων πρέπει νὰ κατατάξωμεν τὸ ἐν Κερ-
κύρα ἐπὶ Γαλλικῆς κατοχῆς δημοσιεῦθεν
«Almanach Corcyreen pour l'annee hi-
sextile 1812. Corfou, de l'imprimerie im-
periale 1812».

Ὁ δὲ μεταφραστὴς τῆς Ἰλιάδος Γεώρ-
γιος Ρουσιᾶδης, τῷ 1820 ἐξέδωκεν ἐν Βιέν-
νῃ «Παντοτεινὸν Καλανδάριον ἀπὸ 1798—
1942.» Σήμερον ἐν Ἑλλάδι δημοσιεῦνται
τριάκοντα τοῦλάχιστον ἡμερολόγια, ἀμιλλώ-
μενα πρὸς ἄλληλα κατὰ τὴν καλαισθησίαν,
ἐν οἷς ὁ Καζαμίαις Κωνσταντινίδου ἐκτυ-
ποῦται εἰς ἑκατὸν χιλιάδας ἀντίτυπα.

Ἐν Ἐρμουπόλει 4 Μαρτίου 1901

Α. Κ. Χ.

ΝΥΚΤΙΚΗ ΑΘΥΜΙΑ

Γελῶ, διότι ἔπρεπε ὁ κόσμος νὰ γελᾷται
ἔπρεπε νὰ χλευάζεται τοῦ κόσμου ἡ θεωρία,
ὅ,τι στὸν κόσμον βλέπομεν καὶ ὅ,τι δὲν ὄραται,
αὕτη τοῦ κόσμου ἢ π λ α σ τ ἢ καὶ ζῶσα κωμωδία.

«Ὡ! ἄνθρωπε τί προσπαθεῖς νὰ ζῆσης αἰώνιος;
δὲν σκέπτεσαι ὅτ' ἐργεσαι κ' ἀπέργεσαι συγχρόνως;
ὁ κόσμος εἶναι ὄνειρον καὶ ὄνειρον ὁ βίος,
ἀλλὰ ζητεῖς τὸ ἀπειρον ν' ἀνέβης ἐπιμόνως.
Ζητεῖς στὸν κόσμον μέγαρα κ' ἀστράπτοντας Ζαφρο-

ἦσθε ἄστρο ἔχει ὁ οὐρανὸς τὰ πλούτη σου νὰ ᾄται,
ζητεῖς τὴν φύσιν εὐομον καὶ θυμηθεῖς Ζεφύρους
καὶ ἀγνοεῖς τὸ τέλος σου, βεὶ ὁ τάφος εἶναι.

Ὁ τάφος εἶναι κλίνη σου τὸ χῶμα προσκεφᾷλι,
ἢ σῆψις καὶ τὸ ἔρεθος, εἶν' ἢ περιουσία,
οἱ σκώλικες τοῦ τάφου σου ἢ νυμφικὴ ἀγάλη,
ποῦ ἐνετρώφας ἄλλοτε με τὴν εὐθυμία.
Καὶ ὕστερον, τὰ κόκκαλα ὁ νεκροθάπτης πέρνει!
καθὼς θὰ πάρον ἀπ' αὐτὸν καὶ ἄλλοι νεκροθάπται
σὲ μὴ γωνία ἔρημη ἡμέριμος τὰ χεῖναι,
καὶ με κάμειά συναίσθησιν τὰ βλέπουσ' οἱ διαβάται
χωρὶς ποσῶς νὰ σκέπτονται ὅτι αὐτὰ ὑπῆρξαν,
ὅσα ἔανθῆς νεάνιδος γλαυκώπιδος ὠραίας,
ὅτι μ' αὕτη ἴσως κ' αὐτὸς ἐρωτευμένος ἦταν,
κ' ἀνῆρτον δάφνης τρόπαια τοῦ κάλλους τῆς σημαίας
Χωρὶς ποσῶς νὰ σκέπτονται πῶς τὰ ὅσα ἐκεῖνα,
ἐκεῖνα ποῦ ἄνευ σαρκὸς παρατηροῦν πλαγίως,
ὅτι ποτὲ ἐραίνοντο με μυροδόλα κρῖνα
τόρα πρὸς βρῶσιν τῶν κυνῶν ὑπόκεινται κυρίως.

Ποσῶς δὲν ἐχάριζον καὶ πᾶσαν τὴν ζῆν των.
γιὰ νὰ γλυκὺ μεδίμαμα τῆς εὐειδοῦς παρθένου
περνῶσα τὴν ἐδώπειον σεμὰ οἱ ὀφθαλμοὶ των,
τοῦ ἤρωος τῆς καλλονῆς τοῦ μυροστολισμένου.
Καὶ τώρα σωρὸς κόκκαλα στὴν ἄκραν σωρευμένα
τὰ βλέπουσι μ' ἀποστροφὴν καὶ δέους οἱ διαβάται
εἶναι ἢ ἔανθῃ νεάνις μας ὅπου μ' ἐρωτευμένα,
πολλάκις ἀτενίσατε με ὄμματα διαβάται.

«Ὡ! ἴσως ἄλλος κρύπτεται σ' ἐκεῖνο τὸ κρανεῖον
ἐκεῖνο ποῦ ἀποστροφὴ καὶ ῥίγος ἀναχαῖον
ἴσως στὰς κοίλας κόγχας του σπουδαῖον μεγαλειῶν
ἄλλοτε ἐξηφαινετο γιὰ κράτη Βασιλείων,

ἴσως τὸν κόσμον ἤθελεν νὰ κατακτήσῃ, δλον
ἢ σφαῖρα δὲν τὸν ἐφθανε, ἤθελε τοὺς αἰθέρας
νὰ πλεύσῃ τοὺς ὠκεανούς, δλον τῆς γῆς τὸν πάλον
νὰ ἀναίθῃ εἰς τὸ ἀπειρον νὰ τρέψῃ τοὺς αἶερας.
Ναί ἴσως εἶναι ὁ Καίσαρας ὁ πρῶτος Ναπολεῶν,
ὁ Μόλις ὁ Καρκειδῶνιος Ἀννίδης ἴσως εἶναι,
καὶ ἴσως εἶναι τὰ ὅσα Μεγάλων Βασιλέων
μία γωνία καὶ μικρὰ τόρα γιὰ δλους εἶναι.
Τώρα δὲ τὸ κρανεῖον μας ποῦ σγέδια μεγάλη
γεννῶνται, ἴσως καὶ σ' αὐτὸ ἐντὸς θὰ κατοικήσουν,
φαρμακοφόρος ἔχιδνα καὶ σκώληκες καὶ ἄλλα,
καὶ κατοικία ὁ βέτραχος καὶ ἡ χελώνη κτίσουν.
Βραῖλα 22 (5) 96ρίου 1900

Ἰω. Α. Παρίσης.

ΡΟΔΟ ΚΑΙ ΑΓΡΙΟΛΟΥΔΟΥΔΟ
(Ἔσθμα διὰ κοράδια)

Σὲ βίβα μᾶς τριανταφυλλῆς ἦτανε φυτρωμένο
ἐν ἀγριολούδο χλωμὸ καὶ μικροκαμωμένο.
Ποῖος ἔβρει ποῦδ βροχόνερα, ποῖος ἔβρει ποῦδ ἀέρι
τὸ ἔφερε καὶ τῶσπερε μονάχο δίχως ταῖρι.
Γιὰ πόνους εἶχε γεννηθῆ, γιὰ πόνους τὸ καύμένο
καὶ πρὶν ἀνήθῃ τὸ φτωχὸ ἦτανε μαραιμένο.

Κ' ἐκεῖ φηλά, πολὺ φηλά, ἓνα τριανταφυλλῆκι
καμάρωνε καὶ ἐπαίξε γλυκὰ με τ' ἀεράκι.
γεμάτο δρόσο κ' ὠμορφιά, καὶ μυρωδιὰ καὶ χάρι
στὴ βίβα του, δὲν κύταξε ἀπ' τὸ πολὺ καμάρι
νὰ ἰδῆ τί κάνει τὸ φτωχὸ νὰ λυπηθῆ λιγάκι
κ' ἓνα γλυκὸλογο νὰ πῆ στὸ μαῦρο λουλουδάκι.

Πέρασαν ἡμέραι πέρασαν' ἐπῆγε μὲρὸς ὁ χρόνος
σβῆσαν τὰ κάλλη τοῦ ἐνὸς καὶ τ' ἄλλου πᾶσι ὁ πόνος.
πέσαν τὰ φύλλα καὶ τῶν δυὸ καὶ τὸ φτωχὸ ἔχάθη
καὶ τ' ὠμορρο καὶ πλοῦσιο κ' αὐτὸ, κ' αὐτὸ μαράθη.
Κ' ἐγὼ ποῦ τὰ ἔβρα τὰ δυὸ σὰν ἦσαν ἀνθισμένα
καὶ πάλι τὰ εἶδα ὕστερα ξηρὰ καὶ μαραιμένα.

Ἄν καὶ μικρὸ κατάλαθα, ὅτι στὸν κόσμο τοῦτο
δὲν πρέπει νὰ καυχώμεθα γιὰ ὠμορφιά καὶ πλοῦτο.
Εἶναι τὰ πλοῦτη πρόσκαιρα κ' ἡ εὐμορφία δὲν μένει
καὶ μόνο καθαρὴ καρδιά στὸν πλάστην ἀνεβαίνει.
Ἄς ἀγαποῦμε τὰ φτωχὰ καὶ τὰ δυστυχισμένα,
ὡς δίνουμε παρηγορὰ στὰ ἔρημα ἄστὰ ξένα.

Καὶ ὅταν τὰ παιγνίδια μας τὰ τόσα, βαρεθῶμε
κ' ὅταν χορτάσουμε πολὺ, τότε ἄς θυμηθῶμε
νὰ δώσουμε καὶ στὸ φτωχὸ κ' ἐκεῖνο νὰ χορτάσῃ
νὰ δώσουμε στὸ ὄρφανὸ κ' ἐκεῖνο νὰ γελᾷσῃ.
Ἄ ἀγαπάτε τὰ φτωχὰ, τὰ ἔρημα τὰ ξένα
ὡ, δίδετε παρηγορὰ στὰ κηροποισιμένα.

ΚΟΡΑΣΙΣ

ΓΙΑΤΙ;

Τῷ κ. Γ. Μ. Καρατζῆκα

Γιατὶ τὴν ἀντίθεσιν καὶ τὴν ἀταξίαν
Νὰ κυβερνᾷ τοῦ σὺμπαντος αὐτὴν τὴ βασιλείαν;

Γιατὶ ἐδῶ εὐφραίνονται καὶ με χαρὰ γελᾶνε,
Καὶ παρεκεί μ' ἀπελπισιὰ νεκρὸν μυρολόγανε;

Γιατί νεάνις ροδαλή νά πέρνη τον θεορίτη,
Και κόρη δεκαεξ έτων κρενώληρον προσούτη;

Γιατί μέσα στα σύννεφα ο ήλιος ν' ανατέλλη;
Γιατί τό άνθος κάποτε νά φύεται στα έλη;

Σιγή, σιγή, φιλόσοφοι, σιγή, αγαπητοί!
Κ' είνε ο βίος μας εδώ άέναιο Γιατί.

Έν Λαρίση

I. Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

ΑΙ ΜΑΓΙΚΑΙ ΠΛΑΓΓΟΝΕΣ

Περικόψατε επί τεμαχίου χονδρού χάρτου (χαρτονίου λεπτού) δύο μικράς πλαγγόνας (είδος νεοροσπάστων) και θέσατε έν ταίς χερσίν αυτών άπό ένα σωληνάριον πτερού (πένναν Ινδιάνου ή όρνιθος π. χ.) καταλήγον εις τό στόμα των, ώσει νά φυσώσιν έντός και άπωσ ένδεικνύται έν τη άνωθι ήμετέρα είκόνι. Άλλά πρό τούτου γεμίσατε τά δύο σωληνάρια έξ άμμου, άφίνοντες μικρόν κενόν έν τω έτέρω, τω μάλλον άπομεμακρυσμένω των πλαγγόνων άκρω

Ήδη έν τω κενώ του ένός σωληναρίου θέσατε κοκκίδια τινα κινηγετικής πυρίτιδος έν δέ τω κενώ του έτέρου σωληνος τό άκρον φωσφόρου (σπίρτου) δι' ου άνάπτομεν τό σιγάρον.

Άφου παρασκευάσητε τοιουτοτρόπως τάς πλαγγόνας σας, λαμβάνετε άνημμένον κηρίον και λέγετε τοίς φίλοις σας, ότι ή μίν μία πλαγγών θα σβύση τό κηροπήγιον, ή δέ έτέρα θα τό άνάψη άμέσως.

Πάντες άπορούσι διά τούτο.

Μόλις πλησιάσετε εις τό άναμμένον κηροπήγιον τό φέρον την πυρίτιδα σωληνάριον, θ' άνάψη άμέσως αύτη μετά μικράς έκρήξεως, ήτις θα σχηματίση

μικρόν ρεύμα άέρος, όπερ άρκει νά σβύση τό κηρίον και νά διευθύνη τον καπνόν πρός την έναντι κειμένην έτέραν πλαγγόνα. Ή θερμότης όμως του καπνού τούτου θ' άρκήση ν' άνάψη τό έν τω σωληναρίω ταύτης εύρισκόμενον φωσφόρον, όπερ έάν έχετε τοποθετήση έν καταλλήλω έναντι του κηρίου θέσει, θα τό άνάψη έκ νέου, πρός μεγίστην έκπληξίν των παρεστώτων.

Δέον όμως πρός έπιτυχίαν τούτου, νά παρασκευάσητε λίαν έπιτηδείως και καταλλήλως τά σωληνάρια μετά της πυρίτιδος και του φωσφόρου. Δύνασθε μάλιστα νά τά έχετε θέσει έντός χωριστού χάρτου, είδους φυσίγγιων μικροσκοπικών, τά όποια τοποθετείτε, χωρίς νά σας ίδωσιν, έντός των έκ πτερού σωληναρίων

Φ. Η.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΥΔΩΡ ΠΡΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΤΩΝ ΚΑΤΣΑΡΩΝ

Υδωρ διυλισμένον de laurier-cerise 200 gr.
Alcoolé de Fioravanti 50 »
Γκόμα της Σενεγάλης καλή 20 »
Διά του ύδατος τούτου, όπερ άνακινούμενον καλώς όχι μόνον έπιτυγχάνομεν εύχερώς και ταχέως την μετατροπήν της κόμης εις κατσαρά, άλλ' άποφεύγομεν συνάμα και την φθοροποιόν χρήσιν του ζεστού σιδήρου, και των άλλων εργαλείων, άτινα καταστρέφουσι την κόμη.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΣΤΙΛΒΩΣΙΝ ΤΩΝ ΕΠΙΠΛΩΝ

Έντός σιγανής φωτιάς αναλύετε
Κηρόν κίτρινον δραμ. 40
Organéline εις κόμην » 10

Άνακατόντε καλώς ένδωψ τό δοχείον είνε εις τό πυρ, και έπειτα τό περνάτε άπό χονδρό πανιον, εις τό μίγμα αυτό προσθέτετε 40 δράμια essence της τερεβενθίνης και έξκολουθεíte νά τό ταρασάσητε μέχρις όλοσχερούς ψυχράσεως, έπειτα δέ τό κλείετε στεγανώς εις δοχείον τι.

Όταν θα τό μεταχειρισθήτε, εξαπλώνητε διά μαλλίνου ύφάσματος όλίγην ποσότητά έξ αυτού επί του έπίπλου και τριβετε ζωηρώς δι' έτέρου ύφάσματος έπίσης μαλλίνου, μέχρις ότου επέλθη ή στιλβωσις.

ΒΣΑΛΕΪΨΙΣ ΚΗΛΙΔΩΝ ΕΚ ΜΑΥΡΟΥ ΜΕΤΑΣΤΟΥ

Αί Παρισίναί μεταχειρίζονται την εξής μέθοδον. Κατ' άρχάς βουρτσίζουσι καλώς διά τεμαχίου ύφάσματος έκ στόχας τό ματάξιον μαύρον φόρεμα. Έπειτα εξαπλώνουσι αυτό καλώς τεντωμένον επί τινος τραπέζης ή ξύλου και βρέχουσι διά χλιαρού καφέ, όστις πρέπει νά είνε προηγουμένως περασμένος άπό λεπτόν ύφασμα. Κατόπιν γυρίζετε τό φόρεμα άπό τό αντίθετον μέρος και θέτουσαι έν τεμάχιον χάρτου, τό σιδηρόντε και ούτως εξαλείφεται ή κηλίς, διότι ο καφές όχι μόνον εξαλείφει την κηλίδα άλλά δίδει και ζωηρότητα εις τό ύφασμα, άλλως αν άμφιβάλλετε, δέν είνε δύσκολον νά δοκιμάσητε προηγουμένως εις έν τεμάχιον παλαιού μαύρου μεταξωτού κηλιδαμένου.

8 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 8

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

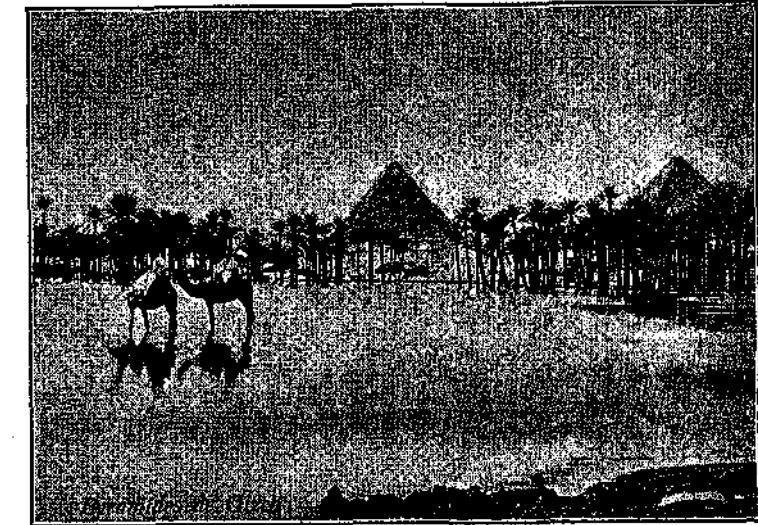
ΥΠΟ ΒΠΟΥΪΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ, ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ

(Μετ' εικόνας)

(συνέχεια ύδε προηγ. φύλλον)

Είπομεν, ότι υπό διοικητικήν έποψιν ή Αίγυπτος διχρείτο εις νομούς ή διαμερίσματα, έκαστον των όποιων είχε την πρωτεύουσάν του, ήτις συνάμα ήτο και διοικητικόν, στρατιωτικόν και θρησκευτικόν κέντρον. Οί δέ διοικούντες τούς νομούς τούτους

ΑΙ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ ΤΗΣ ΓΙΖΗΣ

διοικηταί, διώκουν κληρονομικώς διά λογαριασμόν των βασιλείων Φαραώ, καθιστάμενοι πραγματικώς ούτω χωροδεσπόται. Ο δέ φόρος επληρώνετο κατ' αναλογίαν της σημαντικότητος των ακινήτων και του εισοδήματος της καλλιεργήσιμου γής, άδιακρίτως παρά πάντων των Αιγυπτίων, έκτός των μελών του κλήρου, ους ο Ίωσήφ είχε εξαίρεσει. Όσοι δέν επλήρωνον, σκληρώς κατεδιώκοντο.

Ο Φαραώ ήτον ο μέγας διαστής, ο πρώτος άρχων και ο άνώτερος άρχηγός του στρατού. Μόλις όμως μετά την εισβολήν των Ίκωσς ο στρατός διώργανώθη τακτικώς. Οί πρίγκιπες στρατηγοί και άρχοντες πρός διάκρισιν έφερον πτερόν στρουθοκαμήλου. Το πεζικόν ήτον όπλισμένον διά λόγχης, βραχέος πελέκεως και μακράς μαχαίρας. έξ όρειχάλκου, μετά ξυλίνης λαβής. Το έλαφρόν πεζικόν έφερε θώρακα εις τό στήθος, πλατείαν άσπίδα και χάλκινον κράνος, άλλοι δέ έφερον μικράν άσπίδα στρογγύλην, κυρτόν ξίφος, ρόπαλον και τόξον. Σάλπιγγες δέ, τύμπανα και αύλοι εκανόνιζον τό βήμα του στρατιώτου.

Οί Αιγύπτιοι πρό της εισβολής των ασιατικών Ίκωσς δέν εγνώριζον την χρήσιν του ίππου. Βραδύτερον όμως, όπότεν συνεπλήρωσαν τάς κατά της

Συρίας, Ίουδαίας, Αιθιοπίας και τας έν τη κοιλάδι του Εύφρατου έκστρατείας των, ήρχισαν νά τον μεταχειρίζονται. Είχον όμως μέγαν αριθμόν όνων. Υπήρχε και εφεδρεία παρ' αυτοίς, ήτις όμως απέτέλει αποκλειστικώς την προσωπικήν σωματοφυλακήν των Φαραώ. Εις την καλήν διοργάνωσιν του πεζικού των, εις την άκραν πειθαρχίαν, ήτις επεκράτει έν τω στρατώ των αιγυπτίων, όφειλονται αι κατά των Άσιανών και Αιθίοπων μεγάλαι έπιτυχίαι των.

Ός προείπομεν, οί Φαραώ πρώτον και έπιτέλους κατά των εισβαλόντων εις την πλουσίαν χώραν των ξένων επιδρομέων και έτα επεχείρησαν τάς περιφήμους εκείνας έκστρατείας των, αίτινες κύριον σκοπόν είχαν την προμήθειαν λαφύρων, άτινα διενέμοντο ως εξής. Το καλότερον και σημαντικώτερον μέρος ελάμβανεν ο Φαραώ, τό δ' έπίλοιπον διενέμετο εις τά μέλη του κλήρου πρώτον και έτα εις τούς κυριωτέρους αξιωματικούς και τούς διακριθέντας διά του θάρρους των στρατιώτας.

Η λατρεία των νεκρών άπέτελει τό βάθος της αιγυπτιακής θρησκείας.

Κατά τούς πρώτους χρόνους οί κάτοικοι της κοιλάδος του Νείλου δέν είχαν ουτε ιερείς, ουτε θεούς, άλλ' έτίμων τούς προγόνους αυτών και μετ' επιμελείας εφρόντιζον περί της οικοδομής διαρκών και στερεών τάφων. Βραδύτερον δέ έθεσαν φύλακας παρ' αυτοίς, οίτινες εφρόντιζον περί της δεατηρήσεως της «αίώνιου διαμονής» των κομιζομένων προσφορών και της εκτελέσεως των έπιταφίων τελετών. Έκτοτε βαθμηδόν καθηροτίθη τό ιερατικόν σωματέιον.

Εις τάς κηδείας φυσικώς άπέδιδον οί αιγύπτιοι μεγάλην σημασίαν. Άφου καλώς έσφράγιζον την μούμμιαν (ή μομίαν, ταριχευτόν σώμα) έν τω σαρκοφάγω, έθετον τούτον έν τω έπιταφίω ύπογείω, έφραττον την όπήν, δι' ής κατεβίβαζον τον σαρκοφάγον, καλώς, περιτοιχίζον την έπιφανείαν της όπης, ήτις είχε σχήμα φρέατος και έθων τω νεκρώ διά της θυσίας θυμάτων. Των πλουσίων αι κηδείαι συνωδεύοντο με άπείρους εκατόμβας. Οί ιερείς επώλουν μετά την τελετήν, τά εκ των θυσιαζομένων ζώων προερχόμενα κρέατα. Προσέφερον ώσαύτως τοίς νεκροίς όινον, λίβανον και διαφόρους άλλας προμηθείας. Βαθμηδόν δέ ήρχαντο νά κομίζωσιν αυτοίς πολύτιμα σκεύη και άγγεία και κοσμήματα και ηύξηθη έκ τούτου τό ιερατικόν σώμα, προστεθέντων έν τούτω των γραμματισμένων (scribes), σχεδιαστών, οίτινες έσχεδιάζον επί των σαρκοφάγων εικόνας και γραμμικά ιερογλυφικά, μουσικά, ψαλτών και ταριχευτών. Οί δέ ναοί των εχρησίμευον συνήθως και ως ιερατικά, φιλολογικά, και στρατιωτικά σχολαί, όπερ συνετέλεσεν εις την άσχολίαν έμεΐσε πολλών καθηγητών. Οί πρωθιερείς έφερον επί του ώμου δέρμα πάνθηρος, όσάκις έτελουν ιεροτελεστίας.

Ο αιγυπτιακός κλήρος δέν απέκρουσε τάς αι-

θιόπικας και άσσυρίους θεοτήτας, όπότεν αύται εί-
σήλασαν έν τή κοιλάδι του Νείλου, καθόσον όσω
πλείονες θεοί λατρεύονται, κατά τοσοϋτον αί ίερο-
τελεστίαί είσι συνεχέστεραι και περισσότεραι προ-
σφοραί είσπράττονται. "Όστε ο άιγυπτιακός κλη-
ρος ηνύθει τον πολλαπλασιασμόν των θεών, αλλά
ο λαός της Αίγύπτου έτίμα πάντοτε δι' ιδιαίτερας
λατρείας του τούδε πρώτου αυτού προγόνου, τας
έθνικάς του τή άληθεία θεότητας και ιδίως την
άγιαν Τριάδα, συνισταμένην έκ του "Οσίρειως, πα-
τρός, της "Ισιδος μητρός και του "Ωρου, υιού:
"Ο δε περίφημος "Απις ήτο ένσάρκωσις του "Οσί-
ρειως. "Ο "Οσίρις πρός πλείονα συμμετοχήν του έν

Ο ΘΕΟΣ ΟΣΙΡΙΣ

τή εύημερία του άιγυπτιακού λαού και έγγυτέραν
παράστασιν και διαμονήν, ύλιστικήν μάλλον, εξε-
δηλούτο και έπροσωποποιείτο υπό την μορφήν βούδ.
"Ο "Απις-βούδς έδει λοιπόν να παρίσταται μέλας
μετά λευκής τριγωνικής κηλίδος επί του μετώπου.
Μέγας δ' αριθμός έξυπηρέτει τον θεόν βούδ, δν
μετά θάνατον έθετον έν σαρκοφάγω έκ γρανίτου ή
έτοποθέτουν έν τοίς μυστηριώδεσιν υπογείοις του
Σεραπίου. Κατά βάθος όμως δια τον άιγύπτιον, οι
θεοί διέν ήσαν άλλοι ή αυτοί οι προβασιλεύοντες ή
βασιλεύοντες Φαραώ ηγεμόνες, ούς ελάτρευον κατά
διαφόρους μορφάς.

"Η βάσις της ήθικης ήτον ή πίστις πρός την
μετά θάνατον θεϊάν κρίσιν ή την δευτέραν παρου-
σίαν "Ο "Οσίρις προήδρευε του ούρανίου δικαστη-
ρίου και οι μόν δικαιοί άπεστέλλοντο είς τον παρά-
δεισον, τόπον των ήδονών, πλήρη από περιφήμους
άγρους και έξαισίους καρπούς. Είς τους ένόχους
έπεφυλάσσετο ή κόλασις, κειμένη έν τώ κατωτέρω
ήμισφαιρίω, όπερ διοικεί ο «μέλας» θεός. "Ενταύθα

φρικωδώς κατατυραννούνται αί ψυχαί υπό δαιμόνων
ώπλισμένων δια ρομφαίας και υπό άκατανομάστον
μαρτυρίων· αί δε καρδίαι των σύρονται ζώσαι επί
του εδάφους και τά μέλη των ρίπτονται έντός λε-
θήτων πεπληρωμένων διαρκώς έκ ζέοντος ύδατος.
"Ο πρός τά μαρτύρια ταύτα φόβος έν τώ κάτω ή-
μισφαιρίω ήτο ίσχυρόν όργανον της κυριαρχίας του
κληρου.

Κεφάλαιον Ε'.

'Αρχή της Έλληνικής έπιρροής. — Οι
Πέρσαι. — 'Αλέξανδρος ο Μέγας και
'Αλεξάνδρεια. — Οι Πτολεμαίοι. — Ρω-
μαϊκή κατάκτησις — "Ο χριστιανισμός
έν Αίγύπτω. — Η άραδική κατάκτη-
σις. — Οι 'Αβασίδαι. — Οι Φατιμίται.

Είς έκ των μεγάλων διοικήτων των νομών του
Δέλτα, ο Ψαμμιθικός είχε συνάψει σχέσεις έμπο-
ρικής μετά των Έλλήνων της 'Ιωνίας, οίτινες
διέτρεχον την Μεσόγειον δια των ελαφρών αυτών
πλοιαρίων χάριν του έμπορίου και της πειρατείας. Τή
βοηθεία τούτων κατώρθωσεν ο Ψαμμιθικός να υπο-
τάξη την Αίγυπτον υπό την εξουσίαν του και έγ-
καινιάση νέαν εποχήν προόδου και αναπτύξεως δια
της εισαγωγής και του πολιτισμού της Δύσεως.
"Υπό την δεξίωσιν ταύτην των Έλλήνων έγένετο
μεγάλη ώθησις έμπορική και κοινωνική, οία έγέ-
νετο υπό την έπιρροήν των Γάλλων βραδύτερον
και του 'Ισμαήλ Πασαά. Το έμπόριον άνεπτύχθη
σημαντικώς, οι δε άιγυπτιακοί στόλοι κατέκλυσαν
την Μεσόγειον και την Ερυθράν θάλασσαν.

Έν έτει 650 ο Ψαμμιθικός επέτρεψεν είς τους
Έλληνες να έγκατασταθώσι έν τή πόλει της Ναυ-
κράτου, ήτις περιήλθεν είς χείρας αυτών και οίτι-
νες τρεις αίώνας βραδύτερον ηνοιξαν τοίς Μακεδο-
νόις κατακτηταίς την όδόν της Αίγύπτου. Ούτως
'Ιωνιείς, Δωριείς, Αιολείς σωρηδόν έσπευσαν έν
τή νέα Έλληνική άποικία, όπου έσχημάτισαν είδος
όμοσπονδιακής συμμαχίας και έκτισαν έν ταύτῳ
ναόν το « Έλληνιον», ένθα συνήρχοντο πάντες. "Η έλ-
ληνική αύτη άποικία ήτο στενώς συνδεδεμένη μετά
της μητροπόλεως των και υπήρξε το καταφύγιον
των έξορίστων, οίτινες έκ πολιτικών λόγων έξορι-
ζοντο έκ της πατρίδος των. "Επί της θέσεως, έφ' ής
τότε ηγειρετο ή Ναύκρατος, υπάρχει ήδη το Δεσούκ.

"Επί της βασιλείας του Ψαμμιθικού λαοί τινες
Σκυθαι, άφου κατέκλυσαν την Συρίαν και Παλαι-
στήνην, είχαν φθάσει μέχρι της Αίγύπτου, ούς όμως
ούτος δέν κατεδίωξεν, αλλά τούναντίον, έξηγόρασε
δια πλουσίων δώρων την φιλίαν των.

"Ο υίός και διάδοχος του Ψαμμιθικού, ο Νεχάω,
ήττηθείς υπό του Ναβουχοδονόσορος, έπεδόθη όλο-
κλήρως είς είρηνικά έργα. "Επεχείρησε δια ναυτι-
κών φοινίκων τον κύκλον της 'Αφρικής και το πρώ-
τον τότε περί τά 616 π. Χ. πλοία, κατασκευασθέντα
έν τή Ερυθρά θάλασση, δαπάναις της άιγυπτιακής
κυβερνήσεως, διήλθον το άκρον της 'Αφρικής, όπερ
βραδύτερον ώνόμασαν 'Ακρωτήριον της Καλής 'Ελ-
πίδος.

"Ο Νεχάω ούτος επεχείρησεν ώσαύτως να έκτε-
λέση το έργον, όπερ κατά τους χρόνους ήμῶν επέ-

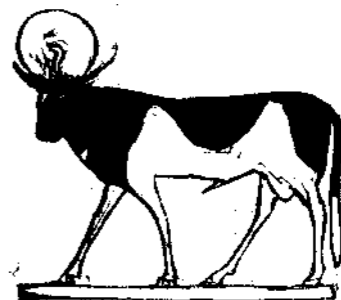
πρωτο να συντελέση ο Δεσέψ. "Ηθέλησε να ένωση
δια διώρυγος τά ύδατα της Μεσογείου μετά των
της Ερυθράς θαλάσσης. Μολότι δε αί έργαταί
προύχώρησαν επ' άρκετόν, μετά τον θάνατον του
Νεχάω ή επικήρησις έγκατελείφθη, επί τῷ φόβω,
ότι οι Έλληνες και οι Φοίνικες, οίτινες τότε ήσαν
δύο μεγάλα ναυτικά έθνη, ήθελον ιδιοποιηθή την μετά
χρήματος και επί άιγυπτιακού εδάφους κατασκευα-
ζομένην έμπορικήν ταύτην όδόν.

"Επί της είκοστής έκτης δυναστείας επήλθε το
τέλος της ανεξαρτησίας της Αίγύπτου, καθόσον ήτ-
τηθέντος υπό του Καμβύσου του τελευταίου σαΐτου
πρίγκιπος, Ψαμμιθικού του Γ', ή Αίγυπτος έγέ-
νετο άπλή σατραπία της περσικής αυτοκρατορίας.
"Από του 525 δε π. Χ., εποχής της περσικής είσ-
βολής μέχρι του 331, καθ' ήν ιδρύθη ή 'Αλεξάν-
δρεια, ή Αίγυπτος διετέλεσεν άνευ ίστορίας. "Υπό-
φέρει άγογγύστως τον ζυγόν των κατακτητών της,
αποτιεί τακτικώς τον φόρον της ύποτελείας της και
μετά περιστής αδιαφορίας παρίσταται μάρτυς του
μεγάλου μεταξυ Έλλάδος και 'Ασίας άγώνος, όστις
άρξάμενος δια της έν Μαραθώνι μάχης, περατούται
δια της λαμπράς έποποιίας του μεγάλου 'Αλεξάν-
δρου. Εύτυχώς δε αί εύχαι των Αίγυπτίων τείνουσι
πρός το μέρος των Έλλήνων· ότε δε ο μέγας κα-
τακτητής μετά την κατάληψιν της Τύρου, ήθέλησε
να καταλάβη την Αίγυπτον, πρός τελείαν απομό-
νωσιν των Περσών από της Μεσογείου, ή χώρα
των Φαραώ, ούδεμίαν αντίστασιν τῷ άντέταξεν· άπα-
σαι δε τούναντίον αί πόλεις του Δέλτα και της
κοιλιάδος του Νείλου ηνοιξαν τας πύλας των ταίς
μακεδονικαίς στρατιαίς. Συνεπώς ή εκστρατεία του
'Αλεξάνδρου είς την Αίγυπτον δέν ήτο πόλεμος,
άλλα τελεία θριαμβευτική πορεία.

"Αναμνηρρήτως ήδη δυνάμεθα να είπωμεν, ότι ή
'Αλεξάνδρεια εξήλθεν όλως έκτισμένη έκ της κε-
φαλής του Μεγάλου 'Αλεξάνδρου, όπως ή 'Αθηνα
εξήλθε παντί ένοπλος έκ της κεφαλής του Διός.
"Υπήρξε δε αύτη ή μόνη έξ άπασών των δημιουρ-
γιών του βασιλέως της Μακεδονίας, ήν ο χρόνος
και ή χειρ του ανθρώπου εφείσθησαν έτι και δέν
κατέστρεψαν. Αύτη δε μόνον ή πόλις, ή περίφημος
'Αλεξάνδρεια, ής το έμπόριον, ή βιομηχανία, ή
ζωή και κίνησις εύρίσκονται σχεδόν είς χείρας 'Ελ-
ληνικας ήδη, διότι, όπουδ ήποτε και άν μεταβήτε, την
έθνικην διάνοιαν θα συναντήσητε, αρκει ν' αποθα-
νατίση το όνομά του και το κλέος της ποτε έλλη-
νικής δυνάμεως και δράσεως έσαι να διαφημιζή.
Και όντως, άφ' ής εποχής ο έλληνικός πους έπά-
τησε το άιγυπτιακόν εδαφος, ο πολιτισμός και ή
πρόδος ένεκατεστάθησαν εκεί και όσημέραι ο τό-
πος δελετιώθη επί το χριστιανικότερον και ή έξη-
μέρωσις επέφερον άγλαούς καρπούς.

"Ο Μέγας 'Αλέξανδρος ώρίμως και έπιτυχώς
εσκέφθη, ότι δια της ιδρύσεως της νέας ταύτης πό-
λεως έν Αίγύπτω, συνετελείτο άπροσδοκ ήτως νέος
στενός δεσμός μεταξυ 'Ανατολής και Δύσεως και
το κέντρον ενεργείας νέας άφეთηρίας, δι' ής ο καλ-
λιτεχνικός βίος της Έλλάδος θα διεχέτο άπαν-
ταχού της Αίγύπτου· άφ' έτέρου δε τά προϊόντα
της κοιλάδος του Νείλου, ως και εκείνα της 'Ερυ-
θράς θαλάσσης θα διεσκορπιζοντο άνά την ύψηλιον

δια μέσου των έλληνικών πλοίων. "Ο 'Αλέξανδρος,
ως φαίνεται, εσκέπτετο μετά βαθείας διανοίας και
πολλής προβλεπτικότητας. "Εγνώριζεν, ότι λιμνή
κατακαυαζόμενος επί των έκβολών του Νείλου και
αποκαθιστάμενος το κέντρον του μεταξυ Εύρώπης,
'Ασίας και 'Αφρικής έμπορίου, θα παρεδλάπτετο
υπό των ρευμάτων της Μεσογείου, έρχομένων έκ
δυσμών πρός άνατολάς και ένοχλούντων τας άιγυ-
πτιακας άκτάς· διό άπεφάσισε την ίδρυσιν της φερ-
νόμου πόλεως του επί της έξαισίας θέσεως, ήν ση-
μερον κατέχει και ήτις βαθμηδόν γίνεται περιβλε-
πος είς το έμπόριον και την συγκοινωνίαν, ουχι
πλέον των γειτονικών χωρών, αλλά και των ήπει-
ρων όλων.

Ο ΑΠΙΣ-ΒΟΥΣ

"Απέναν-
τι της πό-
λεως έκτει-
το ή νήσος Φά-
ρος, όπισθεν
δὲ ή λιμνη
Μαριότις,
ήτις συνδέ-
ετο δια διώ-
ρυγος μετά
τινος δυτι-
κού βραχιό-
νου του Νεί-
λου. "Ο δε
βραχίων της
θαλάσσης, όστις έχώριζε την νήσον Φάρου από της
ήπειρου, ήτον αρκούντως εύρύς, ώστε να εύρίσκω-
σιν άσυλον τά πολυάριθμα πλοία, όσα δε είρχοντο έκ
του Νείλου δια μέσου της διώρυγος μετέβαινον και
εστάθμευον έν τή λιμνη ταύτη. "Όστις το μέρος,
όπερ εξέλεξεν ο υίός του Φιλίππου πρός ίδρυσιν
της φερωνόμου πόλεως του, ήτο εύτυχώς καταλ-
ληλότατον, υπό πᾶσαν έποψιν, και δια το είσα-
γωγικόν και δια το έξαγωγικόν έμπόριον, έκτός
δε τούτου προσφυλάσσετο δια παντός έκ πάσης
προβολής της ίλύος του Νείλου.

"Η νήσος Φάρος ηνώθη μετά της 'Ηπειρου δια
γυγαντώδους βραχιόνος έκ λελαξευμένων λίθων και
όστις ώνομάσθη 'Επταστάδιος, διότι είχε μήκος
επτά σταδίων. Ούτω δε ή λαμπρά αύτη γέφυρα
διήρει τον λιμένα είς δύο μικροτέρους, τον πρός
άνατολάς ή μέγαν λιμένα, και τον πρός δυσμάς ή
λιμένα του Εύνόστου. "Ο τελευταίος δε ούτος είναι
ο και νυν καλούμενος παλαιός λιμνή, όστις είναι έν
χρήσει. την σημερον. Οι δύο λιμένες έκοινωνουν
μεταξυ των δια μικρών γεφυρών, αττινες όμως από
πολλών αιώνων εκλείσθησαν υπό του χρόνου και
των έρειπίων. "Απαντα δε ταύτα έσχημάτισαν μίαν
μεγάλην γλώσσαν ξηράς, διήκουσαν πρός την θά-
λασσαν. Το πλείστον δε σημερον των οικιών της
νέας 'Αλεξάνδρειας υπάρχουν ακριβώς επί της θέ-
σεως του παλαιού 'Επτασταδίου, ένῳ ή παλαιά
πόλις, ή των Πτολεμαίων εξετίετο μεταξυ του
'Επτασταδίου και της Μαριότιδος λιμνης.

Τότε έκτίσθη και ο περίφημος ναυτικός φάρος
υπό των Έλλήνων, ακριβώς επί του άκρου της Φά-
ρου, πρός ένδειξιν της όδοϋ, ήν τά πλοία ώφείλον
ν' ακολουθώσι δια μέσου των σκοπέλων, οίτινες έ-
φραζον την είσοδον του λιμένος. ("Επεται συνέχεια)

Η ΗΧΩ

ΗΧΩ

ΜΕΙΔΙΑΜΑ ΚΑΙ ΣΚΩΜΜΑ

Μειδιάμα! άγνοτάτη είσαι άπόρροια εύγενοῦς και χαριεντος αίσθήματος, είσαι άνθος βλαστανούσης άφροσύσεως, είσαι άφρός λαυθανούσης μαγεϊκας.

Μειδιάσον, ὠ νέα μητερ, πρό του λίκνου του καθεύδοντος ροδινοῦ βρέφους σου, γέλασον μετα των άγγελων και εύλογημένον εϊη τό χαριεν μειδιάμα σου!

Μειδιάσον, ὠ ξανθοπλόκαμος κόρη, πρό της πενταετοῦς σου τριάδος και ὡς σοι ὑπομειδιῶσιν εκ του μέσου των πετάλων αυτών τὰ άνθη, άτινα μέλλεις νὰ ὀρέψης, εϊθε πάντοτε οὔτω νὰ χαμογελᾷ ἡ άθῶα σου σκέψις.

Μειδιάσον, ὠ ληστὰ, πρό της σημαίας σου, ἥτις σε καθιστὰ ὑπερφερόν, αλλά πρός Θεοῦ, μη μειδιάσης ποτέ πρό της ανθρωποκτόνου μαχαίρας σου, ὁπόταν ανασπείρης αυτήν πρό του θύματος!

Μειδιάσον ὠρόν λευκότριχον γερόντιον, πρό του ἡδυλογούντος σε νηπίου και αναπελούντος σοι τὰ παρελθόντα και ἐν τῷ μειδιάματι σου τούτῳ πλάσσον τὰ άρέσκοντά σοι ἐτι τελευταία σου εϊδύλλια.

Μειδιάσον, ὠ φίλε, ἐν τοῖς κόλποις της παριπτυσσοῦσης σε άγαπητης φίλης, διότι αὐτόθι μόνον εύρίσκεις τὴν ὄσιν των θλιβερών σοι στιγμῶν.

Μειδιάσον, ὠ μνηστή, πρός τον μελάγχροα νέον, ὅστις χαριέντως σοι τείνει τὴν χεῖρα και τὸ μειδιάμα σου τούτο ἔστω αὐτῷ ὑπόσχεσις και άρραδών, ὅτι ἡ ψυχὴ σου συγγέεται μετα της εκείνου, ἵνα μη χωρισθῶσι ποτέ και ὅτι χαραὶ του θλίψεις και πικρῖαι ἔσονται κοιναί. Και θέλεις άμοιφθῆ.

Μειδιάσον, ὠ ενάρτεος των άκανθῶν άρετῆ, ἥτις αδύνατος και πτωχὴ ἀπὸ του αδυνάτου και πτωχοῦ αναμένεις βοήθειαν και μετ' αυτου τὸ ὕστατον χαίρουσα, εἰς τον θρόνον τ' οὐρανοῦ σου αναβαίνεις.

Μειδιάσον, ὠ εὐσεβῆς, ἥτις κατόπιν της θερμῆς και εἰλικρινούς δεήσεώς σου, ανυψοῦσα τὸ μέτωπον, εύρίσκεις τὴν Ἑλπίδα ἐν τῇ Πίστει και ἐγείρεσαι εργαζομένη με τὸ μέτωπον εντελῶς αἰθριον και γαλήνιον.

Μειδιάσον ὠ μητερ, ὅτι ἐν τῇ εκτελέσει του ἱεροῦ κοινωνικοῦ σου καθήκοντος, εύρίσκεις ἐν

τῇ άγάπῃ των τέκνων σου τὴν πρώτην άμοιβὴν των θυσιῶν και πικριῶν σου!

Ἄλλά σύ, ὠ φιλοσφύμμων και μιαρέ, εἶρων της άρετῆς και παντός ἱεροῦ, διατι ἐμπαίζεις τὴν άκακον και ἄδολον, ἥτις σοι ἐμπιστεύεται τον σπαραγμόν της καρδίας της, τὴν προδοθεῖσαν τιμὴν της, τὴν ἀδικηθεῖσαν άθωότητά της;

Κατηραμένον ἔστω τὸ μειδιάμα σου, ὅπερ ἐν τῇ ἀσπλάγγῳ φιλοσοφίᾳ του, σκληρῶς άποσυνθέτει και ἐρείπει τὰ πάντα! Κατηραμένον τὸ σπαρακτικόν τουτο μειδιάμα, ὅπερ σοι ρυπαίνει τὰ χεῖλη εἰς τὴν πρώτην συνάντησιν της ταπεινοφροσύνης και άρετῆς, και πρό της θεας της άθῶας και εἰλικρινούς Ἠχῶς, ὠ κατηραμένον φιλοσκῶμμον μειδιάμα, λάκτισμα χυδαῖον πάσης άρετῆς και δόξης, κάθαρμα της ὀράσεως, σκότος της αἰδοῦς, σπῖλος των δακρύων, περιφρόνημα της σιωπῆς, φύγε μακράν, χύθητι εἰς τὸ βάθος της λήθης... Διότι, ἐγῶ, ἡ μηκέτι μειδιάσασα, σε ακολουθῶ... σε ἐπιβλέπω... και ἂν θέλω νὰ σε μιμηθῶ, δὲν δύναμαι... Οἱ κρωγμοὶ σου και τὰ σκῶμμάτα σου άντηχοῦσιν εἰς τὰ ὠτά μου, αλλά δὲν δύναμαι νὰ σε μιμηθῶ. Τὰ σκῶμμάτα σου δὲν εύρίσκουσι παρ' ἐμοὶ ἡχώ... Αντηχῶ σιωπηλῶς τὸ μειδιάμα, ἀλλ' ἡ φύσις μοὶ ἀπηγόρευσε ν' αντηχῶ τὸ σκῶμμα... και ὁπόταν σύ σκώπτῃς, ἐγῶ γελῶ.

Και γελῶ σήμερον, ὅτε της κοινωνίας τὰ πάθη αντηχῶ, ἐνῷ σύ ταῦτα ἐν τῷ βυθῷ μόνον της καρδίας σκώπτων, πνίγεις. Και θὰ κρύπτω διὰ του γέλωτός μου τον πόνον, ὃν ἡ άποκαμῶσα της πάλης ἐς ἐκρηγνύει, αλλά τον ὅποιον ἡ ψυχὴ καθαίρει ἐπὶ του βωμοῦ της άψευδοῦς συμπαιθείας και σου τὸ σκῶμμα δὲν δύναται νὰ φθάσῃ!

Ἠχώ

ΠΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙΣ ΜΑΣ

Πᾶς ὅστις ἠθελεν ἐγγράφει νέον συνδρομητὴν εἰς τὴν «Φύσιν» και ἀποστέλλει τὸ τίμημα της συνδρομῆς του, λαμβάνει δωρεάν μίαν τύχην ὑπὸ αἴρεσιν (promesse) των Σιδηροδρόμων της Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας ἢ της Κτηματικῆς τραπέζης της Αἰγύπτου του ἐν Ἀθήναις τραπεζικοῦ καταστήματος **Ε. Μελιδῆ**, με τὴν ὑποχρέωσιν, ἂν ὁ ἀριθμὸς του τύχη εἰς τὴν κλήρωσιν, νὰ λαμβάνῃ ἡ Διεύθυνσις του περιοδικοῦ μας 15 ἐπι τοῖς %.

Ὅμοιως πᾶς ἐγγραφόμενος νέος συνδρομητῆς, τὸ αὐτὸ δικαίωμα χαίρει.

Ἡ Διεύθυνσις

Η ΕΟΡΤΗ

(Κοινωνικὸν εἰδύλλιον)

ΛΕΩΝ Κ. . . λογιστικὸς ὑπάλληλος.

ΑΔΡΙΑΝΗ, σύζυγός του.

Αἴθουσα ἐστιατορίου. Εἰς τὸ μέσον τράπεζα φαγητοῦ. Καθίσματα τινα περίε αὐτῆς και εἰς τινας γωνίας της αἰθούσης. Δεξιόθεν ἀνάκλιτρον και ἀριστερόθεν θερμάστρα ἀνημμένη. Ἐν δὲ τῇ τρίτῃ πλευρᾷ ὠραία σκευοθήκη και εἰκόνες ἐπὶ των τοίχων.

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΑΔΡΙΑΝΗ. (Εἶναι ὀγδόη ὠρα της νυκτός και βαρυνθεῖσα νὰ περιμένῃ τον σύζυγόν της, ἀποφασίζει νὰ σηκῶσῃ τὰ ἐπὶ της τραπέζης εύρισκόμενα πινάκια και σκεῦη). Ἄλλά, διατι λοιπόν βραδύνει τόσο ἀπόψε νὰ ἔλθῃ; τί κάμνει ἄρα γε ἔξω αὐτὴν τὴν ὠραν; Ἐπρεπε νὰ ἦναι ἐδῶ τούλάχιστον πρό μιᾶς ὠρας. . . . Θὰ τον διορθῶσω ἐγῶ, και ἂν του ἀρέσῃ, ἄς τὸ ἐπαναλάβῃ. Νομίζει, ὅτι θὰ ἔλθῃ νὰ εὐρῆ τὸ φαγητόν του ἔτοιμον και ἐγῶ νὰ τον περιμένω, ἡ ἀνόητος! . . . Ἄμ δὲ! τίποτε πλέον ἀπὸ αὐτά. Πρέπει νὰ μάθῃ νὰ ἔρχεται ἐνωρίς. Εἰς τὰς ἐπτὰ ὁ κόσμος τρώγει, ἄλλως ἄς μὲνῃ νύστις. Ἡ θὰ ἔρχεται πρό των ἐπτὰ ἢ θὰ με εύρίσκῃ εἰς τὴν κλίνην. Δὲν ὑπάρχει μέσος ὅρος. Ἐγῶ νὰ γίνω ὑπηρέτριά του και σκλάβά του: ὄχι! Πρέπει νὰ μάθῃ καλῶς τὰ καθήκοντά του (Ἀφαιρῆ τὰ πινάκια ἐκ της τραπέζης, ὅτε τον ἀκούει ἐρχόμενον). Ἄ! ἰδοῦ τον, ἔρχεται. . . ὁ χαδεμένος. . . Ἐννοια σου και βλέπεις τώρα. (Ἐξακολουθεῖ μετ' ἀδιαφορίας ν' ἀφαιρῇ τὰ ἐπιτραπέζια σκεῦη).

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΑΔΡΙΑΝΗ. Μπά, ἦλθες; . . .

ΛΕΩΝ. (Παρατηρῶν μετ' ἐκπλήξεως τὴν ἀφαίρεσιν των σκευῶν). Ναι, ἦλθον, αλλά τί κάμνεις αὐτοῦ;

ΑΔΡΙΑΝΗ. Τί κάμνω; τὸ βλέπεις. Ἀφαιρῶ τὰ πινάκια. Ἡ ὠρα παρήλθε και δὲν ἐννοῶ νὰ περιμένω περασσότερον.

ΛΕΩΝ. Καλὰ, αλλά νομίζω... ὅτι ἐγῶ δὲν ἔφαγα κόρη.

ΑΔΡΙΑΝΗ. (Γελῶσα εἰρωνικῶς). Μπά, και ἐγῶ

ἐνόμιζον, ὅτι ἔφαγες ἦδη. . . και διατι, φίλε μου, νὰ μὴν ἔφαγες ἀκόμη; διατι ν' ἀφίνης τον στομάχόν σου νὰ ὑποφέρῃ... τί ἀνόητος, ὅπου εἶσαι! τόσα ξενοδοχεῖα ὑπάρχουν ἔξω. . .

ΛΕΩΝ. Σύ, ἔφαγες λοιπόν, μόνη;

ΑΔΡΙΑΝΗ. Μπά, τώρα με ἐσυλλογίσθης; Και τί σε μέλλει, φίλε μου, δι' ἐμέ; . . . Ἐγῶ, ζεύρεις, προτιμῶ νὰ μὴ φάγω διόλου, παρὰ νὰ φάγω μόνη, σάν κοῦκος. Ἐπειτα, ὅταν περιμένω, ὁ στομάχος μου περιμαζεύεται και δὲν δύναμαι νὰ φάγω πλέον κατόπιν.

ΛΕΩΝ. Ἐλα, ἔλα, ἀφῆσέ τα αὐτά, δὲν ἔφαγα οὔτε ἐγῶ και κάθησαι νὰ δειπνήσωμεν.

ΑΔΡΙΑΝΗ. Δὲν ἔφαγες ἀκόμη τοιαύτην ὠραν, ἔξω; Και τί ἔκαμνες λοιπόν; σουλάτσο;

ΛΕΩΝ. (μαλακῶ τῷ τρόπῳ). Τί ἔκαμνα ἔξω. . . και δὲν ἐννοεῖς, ὅτι διὰ νὰ μείνω ἔξω αὐτὴν τὴν ὠραν ἔξω, καὶ θὰ συμβαίνει; . . . δὲν ἐννοεῖς, ὅτι κάποια εὐλογος ἀφορμὴ θὰ ὑπάρχῃ; (πλησιάζων αὐτήν) Δὲν μαντεύεις λοιπόν, Ἀδριανῆ, τὴν αἰτίαν;

ΑΔΡΙΑΝΗ. Δὲν μαντεύω τίποτε, ἀπολλύτως τίποτε, οὔτε θέλω νὰ μάθω ὀλοτελῶς οὔδέν. Ἐκείνο μόνον τὸ ὅποιον θετικῶς γνωρίζω, εἶναι, ὅτι εἰς τὰς εἴ ἐξ ἔρχεσαι τοῦ γραφεῖοῦ σου και ὅτι δύνασαι κάλλιστα νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου τὸ πολὺ εἰς τὰς ἐπτὰ, ἀφοῦ βεβαίως κάμῃς και τὸν περιπάτόν σου μετα των φίλων σου ἢ μετα των συναδέλφων σου. Ἄλλά διὰ νὰ ἔρχεσαι ὅμως εἰς τὰς ὀκτῶ και ἐγῶ νὰ σε περιμένω μόνη και νύστις, ἀναμφιβόλως με ἐμπαίζεις και με θεωρεῖς διὰ δούλην σου. . . Ἰδοῦ, φίλε μου, τί γνωρίζω ἐγῶ μόνον και οὔδέν περισσότερον δύναμαι, οὔτε ἔχω διάθεσιν νὰ μαντεύσω περὶ της ἀπουσίας σου αὐτῆς.

ΛΕΩΝ. Οὐφ! πῶς ἐκλαμβάνεις τὰ πράγματα, ἀγαπητή μου, νομίζεις, ὅτι ἐβράδυνα.

ΑΔΡΙΑΝΗ. Νομίζω; ἐγῶ νομίζω; ἀφοῦ εἶναι ἦδη ὀκτῶ και τέτατον. . .

ΛΕΩΝ. Ὅχι, ὀκτῶ παρὰ πέντε εἶναι ἀκόμη.

ΑΔΡΙΑΝΗ. Ἐχεις λάθος. . .

ΛΕΩΝ. Διόλου, σὲ βεβαίῳ, παρετήρησα καλῶς τὴν ὠραν, διερχόμενος της πλατείας.

ΑΔΡΙΑΝΗ. (Αφίνουσα μεθ' ὀρμῆς τὸ πινάκιον, ἐπὶ της τραπέζης). Τί ἐπιμόνος, ὅπου εἶσαι! ἀφοῦ τὸ ὠρολόγιον ἐκτόπησε τὴν ὀγδόην, πρὶν ἀκόμη ἔλθῃς.

ΛΕΩΝ. Μὴ θυμῶνεις ἀδίκως. . . Ἐπειτα, τί θέλεις τὴν ὠραν και χάνεσαι με τοὺς τύπους. Διατι δὲν ἐξετάξεις τὴν οἰσίαν; ἀφοῦ σοὶ λέγω, ὅτι ὑπῆρχεν ἀφορμὴ νὰ βραδύνω. . .

ΑΔΡΙΑΝΗ. Δὲν εἶναι πρώτη φορά, φίλε μου, και δὲν τ' ἀκούω πλέον ἐγῶ αὐτά. . . Τί ἀφορμὴ και ἀφορμὴ ὑπάρχει; δὲν μᾶς λέγεις αὐτὴν τὴν ἀφορμὴν, νὰ τὴν ἀκούσωμεν;

ΛΕΩΝ. (Μετ' αναστεναγμοῦ και μειδιῶν). Πῶσον εἶσαι κακὴ, ἀγαπητή μου. Και ἐλησμόνησες, ὅτι σήμερον, εἶναι ἡ εορτὴ μου; Πρό ἡμερῶν μόνη σου, δὲν μοὶ τὸ ἔλεγες; Τόσον λοιπόν ἐπιλήσμων ἔγινες σήμερον, ὥστε οὔτε νὰ μοὶ εὐχῆθῃς τούλάχιστον ἐνθυμῆθῃς;

ΑΔΡΙΑΝΗ. (Κατ' ἴδιαν). Καλὰ λέγει, τὸ εἶχα ἐντελῶς ἐλησμόνησῃ. (Πρός τον σύζυγόν της) Αἶ, καλὰ, και με τοῦτο;

ΛΕΩΝ. Αἶ, λοιπόν, ἀφοῦ εἶδα τὴν προῖαν, ὅτι δὲν μοὶ εἶπες τίποτε, ἐνόησα, ὅτι τὸ ἐλησμόνησες και ἠθέλησα νὰ σοὶ κάμω μίαν ἐκπλήξιν. Ἐπῆγα λοιπόν νὰ σοὶ ἀγοράσω τὴν ζώνην, ὅπου μοὶ εἶγες εἰπεῖ τότε, ἡ ὅποια νὰ συμφωνῇ με τὸ φόρεμά σου, ἐνθυμῆσαι; (Ταυτοχρόνως ἐξάγει ἐκ του θηλακίου του χάρτην περιτετυλιγμένην). Ἰδοῦ και τὸ δεῖγμα.

ΑΔΡΙΑΝΗ. (Μὴ δίδουσα τόσην προσοχὴν και πειθῶ εἰς τὴν δικαιολόγησιν). Καλὰ και ἐχρησίσθης δύο ὠρας δι' αὐτὴν τὴν μικροδουλεία; Ἀπαιτεῖται τόσος πολὺς

ΠΩΣ ΘΑ ΖΩΜΕΝ ΜΕΤΑ 300 ΕΤΗ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΙΝ 300 ΕΤΩΝ

— Αι γυναίκες, αντί πικρός, θα φέρωσι μεθ' εαυτών υπηρέτριαν και θυλάστριαν, τουαλέταν μέχρι του πενηκτοστού της ηλικίας έτων τους και κιβώτιον άπορρήτων ειδών.

— Οι δέ άνδρες νυμφευόμενοι, θα καταθέτωσιν έγγύθωσιν ή χρήματα διά τριακοντάτη βιον και θα ύποβάλλωνται εις άυστηράν Ιατρικήν έξέτασιν.

— Έκαστος θα φέρη μεθ' εαυτού τηλεφωνικήν συσκευήν και θα συνεννοήται, όπουδήποτε ευρισκόμενος, μεθ' οιοδήποτε εν τῷ κόσμῳ άτομον.

— Αι άποστάσεις θα συντομευθώσι καταπληκτικώς. Τα πλοία και σιδηρόδρομοι θα τρέχωσι μετά δεκαπλάσιας ταχύτητος της σημερινής, διά δέ των άεροστάτων θα δύναται τις μόνος δι' ίδιου τοιούτου, να μεταδίδη άκαριαίως όπουδήποτε της ύψηλιου ήθελεν επιθυμήσει.

— Τα ταχυδρομεία και οι τηλεγραφοί θα καταργηθώσιν έως τότε. Πάντες δέ οι ταχ και τηλεγ. ύπάλληλοι θα μεταβληθώσιν εις άπομάχους, μισθοδοτούμενους εις βάρος των νέων έφευρέσεων.

— Διά των ύπαρχόντων τότε μέσων μεταφοράς και της ηλεκτρικής προόδου, θα δύναται τις την πρώταν να εύρίσκειται εις Άθηναις, την μεσημβριάν να τρώγη εις Καλκούταν και τὸ έσπέρας να κοιμάται εις Άμερικην.

— Η μαγειρική θ' άπλοποιηθῆ ούσιωδώς, θα τρώγωμεν άπαξ της ημέρας, αι δέ τροφαί μας θα σύγκηνται εκ μικρών καταποτίων, υγρών και αερωδών ούσιων.

— Κλέπται και κακούργοι δέν θα ύπάρχωσι, διότι θ' άνακαλύπτωνται και θα συλλαμβάνωνται άμέσως, έπομένως πανταχοῦ και πάντοτε ήσυχία και τάξις θα έπικρατῆ.

— Ο δέ θάνατος και αυτός θ' άπλοποιηθῆ άρκοῦντως, διά της προόδου των έπιστημών, θα ήνε άκαριαίως και κατά βούλησιν, διότι και αι ασθένειαι θα θεραπεύωνται εύκολώτερον.

ΑΝ Μ' ΑΠΑΤΑΣ

Αν μ' άπατάς, ὦ άσπλαγχνος, και με δολίαις φράσεσι, Τὴν φλόγα της καρδίας μου, ζητῆς να κατευνάσῃς.
Φοβοῦ, φοβοῦ, τὸ μέλλον
μη άνατελιγῆ τρομερὰς θυέλλας άναγγέλλον.

Ήάν, ενῶ φιλήματα θερμὰ μοι δίδεις, φίλη, κρύπτῃς τὸ δηλητήριον εις τὰ άθρόα σου χεῖλη,
φοβοῦ τὴν έπιούσαν
μη σε εύρη τὸ σφάλμα σου άνωφελῶς θρηνοῦσαν.

Μη φρόνει, ὅτι διαρκῶς ὁ πάσχων άπατάται, και μ' έπη μελιστάλακτα πῶς πάντοτε πλανᾶται,
Και αν με άπατήσῃς,
δακρῶν παρειοφλεγῶν κρουνούς πολλούς θα χύσῃς.

Ναί· σοί έρώμαι έμμανῶς και τὸ γνωρίζεις έσως.
Αλλ' αν ποτε ὁ έρωσ μου μετατραπῆ εις μῖσος,
Ο! τὴν στιγμήν εκείνην
θα κύψῃς βαρυστένουσα ὑπὸ φρικτὴν δόνην.

Ο πρώην τότε φίλος σου θα καταστῆ έχθρός σου,
Έχθρός δεινός άμείλικτος, δυνάστης, τύρανός σου
Και με χαρὰν άγρίαν
Θέλει σπαράσσει άπηνῶς τὴν πλάνον σου καρδίαν.

Έως οὐ τοῦ προσώπου σου τὰ βόδα μαραινῶσι
x' οι λάμποντές σου ὀφθαλμοί διά παντός οβεισθώσιν,
Αλλὰ και τότε πάλιν,
Ένῶ σὺ θα κατέρχεται σ' τοῦ τάφου τὴν άγκάλην,

Θά έλθω, σκωληκόβροτον και παγετώδες γῶμα
να ρίψω εις τὸ άλαλον και άμορφόν σου πτώμα
Ὡς τελευταίον δῶρον.
τοῦ μίσους και τοῦ έρωτος, πανύστατόν μου φόρον

Έξ Άργους Τάκης Ν. Πλατανίτης.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

— Άγαπητέ μοι Πέτρε, έλεγεν, ήμέραν τινα ή Βασιλική, πρέπει να διηλιθώμεν σοβαρῶς, ή να έννοθῶμεν ή να χωρισθῶμεν, μέσος ὄρος, Κύριέ μου δέν χωρεῖ.

— Προσφιλεστάτη μου, δέν έχω αντίρρησην, τῆ άπαντὰ ὁ Θεόδωρος, μάλιστα διά να σ' εύχαριστήσω περισσότερον, δυνάμεθα και τὰ δύο να πράξωμεν, τὸ εν κατόπιν τοῦ άλλου.

— Βοήθεια! βοήθεια! Νίκο, έφώναζε κυρία τις παχύσαρκος, πνιγομένη εν τῇ θαλάσσῃ, πρὸς τὸν σύζυγόν της, σώσον με, σώσον με και... θα σε εύγνωμονῶ

— Η μόνη βοήθεια, ήν δύναμαι να σοι δώσω κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν, τῆ άπήντα οὗτος, πλησιάζων πρὸς τὴν άγρίαν άκτὴν και άπομακρυνόμενος ἄμα μόλις ήρχοντο τὰ κύματα, είναι παραμεινω έδῶ μέχρι της τελευταίας στιγμῆς σου και να μεταδώσω εις τοὺς συγγενείς σου τὰς τελευταίας θελήσεις σου.

Ο ταγματάρχης κ. Κ... βλέπων τὸ καλὸν παράστημα και τὸ άρειμάνιον ὕφος τοῦ εύζώνου στρατιώτου του Μ... τῷ εἶπε μετά τὴν μάχην·

— Αν ὑπῆρχον εἴκοσι μόνον χιλιάδες ὡς σὺ εν τῷ στρατῷ, δέν θα έπαθαίνομεν τοιαύτην ήτταν.

— Ναί, ταγματάρχα μου, τῷ άπήνητησεν ὁ εύφυής στρατιώτης και αν είχαν ὁ έχθρός τόσοσ τοιούτους, δέν θα έμونه κανείς μας ζωντανός.

— Φημίζουσι τοὺς έφευρέτας τοῦ ηλεκτρισμοῦ, της δυνάμεως και της πυρπιτιδος, πλὴν φεῖσι οὐδεὶς φημίζει τὸν έφευρέτην των πνευματωδών ποτῶν! ὅστις εν τούτοις εἶχε τὸ μεγαλειτερον πνεῦμα!

Έρεός ταξειδεύων, ήσθάνθη τὸ θυλάκιόν του άναμοχλευόμενον, και μετ' άταραξίας συλλαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ κλέπτου·

— Πόσον άνόητος εἶσαι, τῷ λέγει, δέν έννοεῖς ὅτι ὁ Θεός σε βλέπει;

Δύο σύζυγοι έρίζουσιν.
Αὐτός. Και τολμάς άκόμη να με άτενίξῃς κατά πρόσωπον.

Αὐτῆ. Έγώ; ποτέ! σὺ, με άτενίξῃς και με τοὺς δύο ὀφθαλμούς σου!

Ο κύριος Δ... ήρώτα τὴν κυρίαν Ν... εν τινι συναναστροφῇ, πόσα τέκνα εἶχεν.

— Έν, κύριέ μου, τῷ άπήνητησεν.
Μετά εν ὄμωσ τέταρτον, λησιμονήσας ὁ κ. Δ... και άπορῶν τί να τῆ εἶπη, τὴν ήρώτησε και πάλιν πόσα τέκνα εἶχε.

— Έπειδὴ δέν έκαμα άλλο, κύριε τῷ άπαντὰ, άφ' ής στιγμῆς με ήρωτήσατε, έξακολουθῶ να έχω έν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο ΠΑΤΗΡ. Σὺ πάλιν, Ίωάννη, έφαγες δαμάσκηνα. Ίδού και εις πυρὴν κατά γῆς.

Ο ΜΙΚΡΟΣ. Όχι, ἐγώ, πατέρα, τὰ καταπίνω τὰ κουκούτσια.

Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ (δεικνύων τὸν χάρτην). Γνωρίζεις να μάς εἶπῃς, Πέτρε, τί μεταβολή έγένετο εις τὸν χάρτην της Ευρώπης έφέτος;

Ο ΜΑΘΗΤΗΣ. Μάλιστα, τὸν εδιδώρθησαν άπαξ και τὸν έβερνίκωσαν δις.

Ο Τάκης άπροσδοκῆτως έφερε μίαν ήμέραν εις τὸ σχολεῖον τὸ λεξικόν τοῦ πατρός του.

— Α, σήμεραν ὁ Τάκης, τῷ λέγει ὁ διδάσκαλος, εἶνοι επιμελής Και τί θα τὸ κάμῃς έδῶ, τὸν έρωτᾷ;

— Θα κάθωμαι επάνω, δάσκαλε, όταν με βγάλεις ὄρθιον, τῷ άπαντὰ άφελῶς ὁ μικρός.

Εἰς τὸ σχολεῖον των μικρῶν.

— Πόθεν γίνονται τὰ μήλα;

— Από τὰς μηλέας.

— Και τὰ κάστανα;

— Από τὰς άπηδέας.

— Δάθος, εἶπέ το σὺ, μικρὲ μου.

— Από τὰς λαθείας.

Ηρώτησέ τις τὸν μικρὸν Βώδην.
— Εἶσαι εύχαριστημένος εις τὰ γόνατα τοῦ πατρός;
— Όχι, καλεῖτερα εἶχα να εἰμουν επάνω σ' ένα γαϊδουράκι.

ΕΚ ΤΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ ΜΟΥ

Πτώχευσις. Άσθένεια, εἰς της παχύνονται μερικὸι φθισιῶντες έμποροι.

Πείνα. Πάθος καταβιβρώσκον τοὺς πτωχοὺς.

Οικογένεια. Φορτίον τοῦ πένητος.

Διμός. Τὸ φάσμα της πείνας.

Κόπος. Η υπερβολή πάσης άπολαύσεως.

Τρέλλα. Η επικρατετέρα νόσος.

Τρόμος. Δυσάρεστος συχίνησις.

Φυγή. Άποφυγή πλείονος κακοῦ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

48. Αἶνιγμα.

Ζῶν εἶμαι μαστοφόρον και συνάμα κερασοφόρον τίποτε μη μεταβάλλον πόλις εἶμαι και των Γάλλων.

49. Αἶνιγμα.

Τὰ ὄρη με διεκδικοῦν ὡς εἶμαι αν μ' άφήσῃς τὰ μόρια τ' άρνητικά αν, λῦτα, τὸ θελήσῃς.

50. Αἶνιγμα.

Τὰ δύο ρὸ αν άποβάλης κ' ένα νί και τὰ μοῦ βάλλῃς εν ᾧ πρώτον καταστρέφω εἶτα ένδῶ σε και τρέφω.

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ
14ου ΤΕΥΧΟΥΣ

38. Αἶνιγμα. = Ο τόνος.

Έλυσαν αυτό ὁ κ. Δ. Καλιγέρος εκ Σάμης, ὁ κ. Π. Σανόπουλος εκ Πατρῶν, ή δις Έλίζα Πατρόκλου εκ Άθηνῶν και ὁ μικρός Άγησίλαος Βρετός εκ Πειραιῶς.

39. Αἶνιγμα. = Σταγῶν—σταγῶν.

Έλυσαν αυτό ὁ κ. Δ. Καλιγέρος εκ Σάμης, ὁ κ. Δημ. Αναγνωστόπουλος εκ Καλαμών και ὁ κ. Π. Σανόπουλος εκ Πατρῶν.

40. Αἶνιγμα. = Τὸ μυστικόν.

Έλυσαν αυτό ὁ κ. Δημ. Αναγνωστόπουλος εκ Καλαμών, ή δις Έλίζα Πατρόκλου εκ Άθηνῶν, ὁ κ. Μενέλαος Διδότος εκ Φιοῦμα και ὁ μικρός Άγησίλαος Βρετός εκ Πειραιῶς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Ε. Β. Θ ή θ α ς. Έχει καλώς, ως γράφετε. Αναμένομεν και επιστολήν μετ' ἐμβάσματος τοῦ ἀδελφοῦ σας.—Θ. Φ. Ζάκυνθον. Ἐλήφθησαν και νεώτερα. Θὰ σὰς γράψωμεν προσεχῶς ἐκτεταμένως και ἔχετε ὑπομονήν.—Δ. Η. Μ. Π ε ι ρ α ῖ ᾶ. Ἐλήφθησαν. Έχει καλώς.—Ν. Α. Κ α ρ δ ῖ τ σ α ν. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Έχει καλώς, ἀναμένομεν ἤδη νεωτέραν σας.—Κ. Γ. Ρ. Δ ε υ κ ω σ ῖ α ν. Ἐπιστολή μετὰ περιεχομένων ἐλήφθη. Αναμένομεν συντόμως και νεωτέραν.—Π. Δ. Π ᾶ τ ρ α ς. Συδρομή σας ἐλήφθη. Ἀποδείξει σὰς ἐστάλη. Εὐχαριστοῦμεν.—Α. Κ. Χ. Σ ὄ ρ ο ν. Τόμοι σὰς ἀπεστάλησαν διὰ ταχυδρομίου Ἄνδρου.—Ι. Σ. Κ ὄ μ η ν. Σὰς ἀπηγήσαμεν και ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—Θ. Φ. Ζάκυνθον. Τὸ πρῶτον ἀτυχές. Ἐπῆρατε πολὺν κατήφορον. Δὲν εἶναι τόσον εὐκολα ὅσον τὰ ἐλαμβάνετε. Γράφομεν και στέλλομεν γαλλικά.—Κ. Μ. Κ α ρ α ῖ ς. Ἐλάβετε ἀπαντας ἐλλείποντας ἀριθμούς; παρακαλοῦμεν ἀπαντήσατε.—Μ. Γ. Ε. C a r d i f f. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ γραφομένα σας.—Γ. Ν. Ζ ῖ φ τ α ν. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Σὰς ἀπηγήσαμεν, ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου ἀρχίζετε.—Π. Β. Ζ ῖ φ τ α ν. Σὰς ἐνεγράψαμεν ἀπὸ τῆς Ἰανουαρίου και ἀπεστείλαμεν φύλλα. Στείλατε συδρομήν σας.—Γ. Σ. Μ α ν γ α ῖ α. Δελτάριον ἐλήφθη. Σὰς ἀπαντήσαμεν και ἀναμένομεν συδρομάς.—Κ. Μ. Κ ω ν) π ο λ ῖ ν. Συδρομή ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.—Η. Ο. Κ ᾶ ῖ ρ ο ν. Ἐπιστολαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰ compliments. Vous êtes gentil και γράφομεν.—Α. Δ. Κ ᾶ ῖ ρ ο ν. Ἐλάβομεν τὸ τίμημα προκαταβολῆς ἐκ φρ. γρ. 20 μιᾶς ὁμολ. Κτημ. Αἰγύπτου. Ταχυδρομικῶς ἔχετε ἀριθμὸν και Συμβόλαιον.

Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟΣ

Ὀδὸς Σταδίου. — Ἐν Ἀθήναις

Ἐξάγει ὀδόντας παντὸς εἶδους μετὰ μεγάλης ἐπιτηδείτητος και ἀνωδύνας. Καταπραίνει τοὺς πόνους, ὅταν δὲν πρόκηται περὶ ἐξαγωγῆς. Κατασκευάζει ὀδοντοστοιχίας τοῦ τελειότερου συστήματος και ἐπιδιορθώνει πᾶσαν ἔλλειψιν ὀδόντων κτλ.

ΑΙ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΔΑΧΕΙΟΦΟΡΩΝ

Ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ τραπεζιτικοῦ οἴκου τοῦ κ. Ε. Μελίδου.

Δημοσιεύει τακτικῶς και ἀνελλιπῶς τὰς κληρώσεις τῶν ἐντοπίων και ξένων σπουδαιοτέρων ὁμολογιῶν τῆς Εὐρώπης. Ἐπίσης και τοὺς ἀριθμοὺς ὄλων τῶν σπουδαιοτέρων ὁμολογιῶν τῶν κληρωθεισῶν μετὰ λαχνῶν και μὴ παρουσιασθεισῶν πρὸς ἐξαργύρωσιν. Δημοσιεύει δ' ἐκάστοτε και ἀρ-οικονομολογικά, χρηματιστικά, τραπεζικά και διάφορα ἄλλα σχετικά.

Συδρομή Ἐσωτερικοῦ φρ. 4, Ἐξωτερικοῦ φρ. 4. Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ ἐγγραφῶσι δι' ἡμῶν, ἀποστέλλοντες τὸ τίμημα.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Φειδῶτε τὸ σπαταλῶμενον χοῦμα σας ἐπὶ ματαίῳ και χρῆσιμοποιήσατε αὐτὸ ἐπωφελῶς, ἂν θέλετε νὰ μὴ μετανοήσητε βραδύτερον, προμηθευόμενοι μετοχὰς και ὁμολογίας ἐκ τοῦ τραπεζιτικοῦ οἴκου Ε. Μελίδου, διὰ μηνιαίων δόσεων.

Κατιδόντες τὴν σπουδαιότητα και ὠφελιμότητα τῆς προμηθείας οὕτω τοιοῦτων ἀειῶν, ἀνελάβομεν, συμβλήθέντες μετὰ τοῦ κ. Ε. Μελίδου, τὴν γενικὴν ἀντιπροσωπεῖαν τῆς τοποθετήσεως μετοχῶν και ὁμολογιῶν διὰ μηνιαίων δόσεων, ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ και Ἐξωτερικῷ, ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἡμετέρους συδρομητὰς μετ' ἐπωφελεστάτους δρους. Ἦτοι:

Πᾶς συδρομητὴς μας δύνανται δι' ἡμῶν νὰ προμηθευθῆ ἐπὶ πιστώσει τὰς ἀκολουθοῦσας ἀσφαλεστάτας λαχειοφόρους και τοκοφόρους ὁμολογίας.

1. Δαχειοφόρον ὁμολογίαν τῆς **Ἐθν. Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος** 1880, μετὰ 4 κληρώσεις κατ' ἔτος, πρὸς 40 δραχ. κατὰ μῆνα.

2. Δαχειοφόρον ὁμολογίαν τῆς **Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Αἰγύπτου** 1886, μετὰ 12 κληρώσεις κατ' ἔτος, πρὸς 25 δραχ. κατὰ μῆνα.

3. Ὁμολογίαν **Σιδηρ. Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας**, μετὰ 6 κληρώσεις κατ' ἔτος, πρὸς 15 δρ. κατὰ μῆνα.

4. Δαχειοφόρον ὁμολογίαν τῆς **πόλεως Παρισίων**, 1894—1896, μετὰ 4 κληρώσεις, πρὸς 30 δρ. κατὰ μῆνα.

5. Δαχειοφόρον ὁμολογίαν **Κτηματικῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας** 1885, μετὰ 6 κληρώσεις, πρὸς 30 δραχ. κατὰ μῆνα.

6. Δαχειοφόρον ὁμολογίαν τῆς **πόλεως Βρυξελλῶν**, μετὰ 6 κληρώσεις πρὸς 10 δρ. κατὰ μῆνα.

7. Ὁμολογίαν **Διόρυγος Παναμᾶ** μετὰ 6 κληρώσεις πρὸς 10 δρ. κατὰ μῆνα.

8. **Συμβόλαια μικτά**. Δύνανται τις ν' ἀγοράσῃ ταῦτοχρόνως ἕξ ὁμολογίας λαχειοφόρους, ἦτοι:

1/4 τῆς πόλεως Παρισίων 1894—96.

1/4 πόλεως Παρισίων 1871.

1/3 Κτημ. Τραπεζῆς Γαλλίας 1885.

Μίαν πόλεως Βρυξελλῶν 1886.

Μίαν Διόρυγος Παναμᾶ και

Μίαν Κτημ. Τραπεζῆς Αἰγύπτου 1886.

Πληρώνοντες διὰ πρῶτην δόσιν δραχ. 120, διὰ δὲ τὰς ἐπομένας, ἀνά δραχ. 80.

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν αἱ μηνιαῖαι καταθέσεις κανονίζονται σχετικῶς εἰς χρυσόν.

Ἄπασαι αἱ ὁμολογίαι αὗται εἰσὶν ἠγγυημέναι παρὰ τῶν οἰκείων Κυβερνήσεων και ἄμα τῇ καταβολῇ τῆς πρῆτης δόσεως και τῇ ὑπογραφῇ τοῦ συμβολαίου παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, οὗτος χαίρει ἀμέσως δικαίωμα ἐπὶ τοῦ τοκοῦ και τῶν τυχῶν.

Ὀδηγία και σχετικὸν βιβλίον ἀποστέλλονται ὑφ' ἡμῶν παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Πᾶς δὲ ἀγοραστὴς ὁμολογίας, λαμβάνει εἰς τὴν ἡμισίαν τιμὴν τὴν Φύσιν, ὡς και τὸ νέον Περιοδικὸν τῶν «Κληρώσεων».

Οἱ βουλόμενοι δύνανται ν' ἀποτείνονται πρὸς ἡμᾶς ἢ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Μελίδου, ἀρκεῖ νὰ ποιῶνται μνείαν τῆς «Φύσεως».

Ἡ Διεύθυνσις τῆς Φύσεως.